فکرمې سندره شوه

ژوند له یې د امن ساز راوړے دے
فکر ته مې اوګورئ سندره شوه

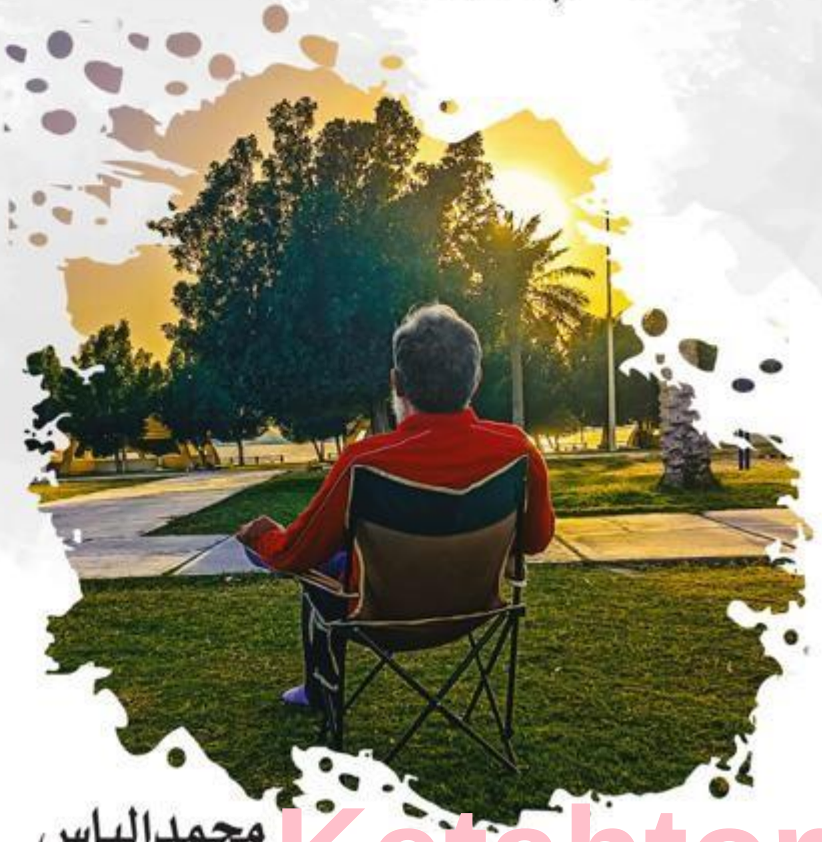

محمدالیاس

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکر مې سندره شوه

محمد الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول حقوق دَ شاعر سره خوندي دي

دَ کتاب نوم —— فکر مې سندره شوه

لیکونکے —— محمد الیاس

موبائل —— 03462860464

اي مېل —— milyaskhan37@gmail.com

تعلیم —— ماسټر میرینر

پېشه —— جهاز راني

استوګنه —— طوطه کان ملاکنډ

چاپ کال —— ۲۰۲۳

شمېر —— ۵۰۰

چاپ خانه —— اعراف پرنټرز محله جنګي پېښور

کمپوزر —— رضوان الله مومند

۰۳۴۰-۹۴۹۷۲۸۰

ټائټل —— سجاد روغانے

بیعه —— ۵۰۰ روپۍ

د لیکوال چاپ کتابونه

شورمې د قلم په ژبه راوله

د رڼا رنګونه

د موندلو درک:

❖ طوطه کان ملاکنډ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترون

د ښاغلي رحمت شاه سائل په نوم

محمد الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر لیک

شاعري یوداسي فن دے چې انسان په کښې د معاشرے د اصلاح سره سره د خپل ژونداو چاپیرچل د مختلف حالاتو , واقعاتو, احساساتو, خواهشاتو او جذباتو د څلا اظهار په دومره اثرناکه او جادوناکه ډول سره کړے وي چې قلم ورته د لیک په ارمان شي۔

دغسې زما قلم هم زما د ژوند د مختلفو حالاتو , واقعاتو خواهشاتو, احساساتو او جذباتو د ظاهرولو او د خپل ضمیر د اواز پورته کولو په لړ کښې د شعورد دریاب نه د لاشعور سمندر ته قدم کوز کړے دے کوم چې ستاسو د وړاندې دے۔

هسې خو ما د دغې سمندریز خیالونو د احساس د ښکاره کولو خپل پوره پوره کوشش کړے دے، خو بیا هم که څۀ کمے کوزے په کښې راغلے وي نو زۀ د هغې بخښنه غواړم، ځکه چې انسان د خپله وسه پورې پړ وي او ما خپل پوره وس کړے دے -

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپل دغه کتاب کښې ما هغه پخوانۍ د هلکوالۍ غزلې او نظمونه هم چاپ کړي دي کوم چې ما په اولني دوو کتابونو کښې په دې وجه نه وې چاپ کړي چې ګنې د اولس د پاره پکښې څه خاص پيغام نشته - خودا ځل چې مې پوره پنځلس شل کاله پس بيا اولوسته نو په دريم کتاب کښې مې د شاملولو فيصله اوکړه ځکه چې ما پکښې د اولس د پاره څه نه څه پيغام اوليدو

زه هيله لرم چې زما دغه زيار به يو خوا د پښتون اولس د فکر ترجماني اوکړي نو بل خوا به د پښتو ادب جولۍ هم څه نه څه فراخه کړي.

پاتې شوه دا خبره چې زما دا کتاب څومره معياري دے نو په دغه اړه زۀ د خپل ليک د ښه او بد اړخونو ښکاره کولوذمه واري په ګرانو لوستونکو باندې پرېږدم ، چې هغوي څۀ فېصله کوي،

د الله په امان۔

ستاسو د رائې په انتظار

محمد الياس

(c) ketabton.com: The Digital Library

لويه خدايه

دواړه يو ځائے مې په زړۀ کښې رازرغون شوه
اوس علاج به مې د غم که د مستۍ کړم

د حجاز د تلو اسباب هم راله جوړ کړه
چې مئين دې په دا هسې رنګ هستۍ کړم

قطعه

عملونه ئې تباه شي برباد راشي
چې د چا په قول وفعل کښې تضاد راشي

د حيا نه مې تندے سجده کښې پريوځي
چې په نيمو نيمو شپو کښې دې ياد راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

بې ننګه دي بې پته بې هنره شوه
ځکه راګوزار مې د نظره شوه

ژوند له ئې د امن ساز راوړے دے
فکر ته مې اوګورئ سندره شوه

ښکارې په وعدو خپله ستومانه ده
بانې کوې اوس نه راځې منکره شوه

زۀ به ئې لاهور په شوندو ښکل کړمه
دوي که زما ځار د پېښوره شوه

زۀ هم پسې داسې لېونے یمه
دا چې څنګ زما پسی اوتره شوه

ځکه هر سړے پرې ساندې سور کوې
ښکارې د الیاس! شان بې ضرره شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

داجي

اللّٰه ته درله سوال کوؤم بلها عمر دې ډېر شه
هر ځائے په تا ډاډه يمه بابا عمر دې ډېر شه

امن له په صلح کښې
هم راسره جنګ کښې ئې
ژوند ځکه اسان ښکاري
ته راسره ښنګ کښې ئې

نصيب دې شه سيالۍ دا د خندا عمر دې ډېر شه
هر ځائے په تا ډاډه يمه بابا عمر دې ډېر شه

هر ځائے کښې وينمه ځما د پاره
ځانله دې بيا بيا شر اخستے داجي
په بوډاوالي کښې دې هم په اوګو
زمونږه غم په سر اخستے داجي

اخير دې هم خائيسته شه په دنيا عمر دې ډېر شه
هر ځائے په تا ډاډه يمه بابا عمر دې ډېر شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د ښه ژوندون سوالونه کوے
ته چي دعا د خدائ په در غواړے
تخت د سلیمان تري راله اوغواړے
هم تري راله بخت د سکندر غواړے

په ژوند رانه خوشحاله شه رضا عمر دي ډير شه
هر ځائے په تا ډاډه یمه بابا عمر دي ډير شه

زه چي وړوکے ووم پیسے مي غوښتے
ستا نه په لار کور او کوڅے مي غوښتے
الیاس رالوي شومه ځلمے شومه اوس
ګني لا نور به څه قیصے مي غوښتے

اللّٰه دي درله توان درکړي ربښتیا عمر دي ډير شه
هر ځائے په تا ډاډه یمه بابا عمر دي ډير شه

هائیکو

ځو ځله مات شوے د وطن آئینه
اللّٰه دي نه کړي چي چوري چوري شے
غټان غټان در پکښي ځان ته ګوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د زړۀ قـرار زمـونـږه ,,, د زړګـي سـر ورانـوي
ظـالـمـه ولـي رالـه ,,, تـه پـیښـور ورانـوي

پـه یو حـالـت کښــې ,,, دي هم خوښ نـۀ یمـه
زمـا کـافره حجره ,,, مشـرک ممبر ورانوي

د دې نـه ښــه ده ,,, چي کـعـبـه ورانـه کـړي
د بې اسـرې خوېندو ,,, زړۀ او ځیګر ورانوي

اوس جـوړوي بـه ,,, مـرغـۍ جـالـې چـرتـه
زمـا پـه خـاوره چینـار ,,, زمونږ نختر ورانوي

په ځومره ډلو کښـې دي ,,, دا مونږه اوویشـلو
د الیـاس ! قـام قبیلـه ,,, ښـه پـه هنر ورانوي

یادګیرنه ..
د پیښور په پولیس لائن کښې د بمي دهماکې د خبر په اورېدو
۳۱ جنوري ۲۰۲۳ مدینه منوره سعودي عرب

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نوي کال سحره

زړه مې باغ باغ کړه په سیالۍ راوړه د نوي کال سحره
نوے پیغام د خوشحالۍ راوړه د نوي کال سحره

زخمي زخمي پرهر پرهر به نه ئې
مونږ که راوینښ شو درپه در به نه ئې
زما په سر به کاروبار شوے وي
ته به راځے خو ته خبر به نه ئې
ته که د امن نه بغیر راغلے
د نوي کال نوے سحر به نه ئې

د امن ناوې په ډولۍ راوړه د نوي کال سحره
نوے پیغام د خوشحالۍ راوړه د نوي کال سحره

په هر اړخ او په هر لور غواړم
سوال درنه نه کوۀم په زور غواړم
غم دې د ځان سره سمبال کړه واوره
زه درنه دا ځل تنګ ټکور غواړم
نور ارمانونه مې په زړه کښې نشته
پښتانه سیال په کلي کور غواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه ارمان راله ډالۍ راوړه　　د نوي کال سحره
نوې پیغام د خوشحالۍ راوړه　　د نوي کال سحره

دا څو نیمګړي حسرتونه زما
پوره کړه دا ټول ارمانونه زما
نوري د غم پټۍ پري نه ایږدمه
ښه دي برڅیره دا زخمونه زما
الیاس امید د خوشحالۍ لرمه
وائي رنګین کړه ماښامونه زما

ډکه د ګلو نه ژولۍ راوړه　　د نوي کال سحره
نوې پیغام د خوشحالۍ راوړه　　د نوي کال سحره

قطعه

تبره ازغي به دې بد زخمي کړي
د ګلاب څانګې ته ټوپ څۀ له وهې
ګونګټه غلې کښېنه نۀ رسېږې
د اوښ غړانګې ته ټوپ څه له وهې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

منزل ته رسېدو له قافله چې جوړېده
نیمه کښې ترې پاتې شو قیصه چې جوړېده

خان جي به مخوریز لره کارونه مخکښې اوکړه
سرکاره په پیسو به دې کوڅه چې جوړېده

ژړا په دغې راغله چې د کور خلق پکښې وو
زما د قام د قتل منصوبه چې جوړېده

قرباني دي عبث لاړله ظالمه نیت دې بد وو
د غټ اختر په غوښو کښې حصه چې جوړېده

هاغه ننګیالي یاران مې نشته دے ملګرو
محفل کښې به زما پرې دبدبه چې جوړېده

تا امن یادولو نو ستا سوچ پکښې سنګسار شو
الیاسه! د فکرونو تماشه چې جوړېده

۱۱جنوري ۲۰۲۳--- دمام سعودي عرب

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سکون وي او قرار په ښار کښې ګرځمه
زه چې د سرکار په ښار کښې ګرځمه

دا ئې جوړي فيض د عقيدت دے چې
ملنګ ئې زه سردار په ښار کښې ګرځمه

مور راله په سر لاسونه ايښي دي
زۀ چې دا ګلزار په ښار کښې ګرځمه

خدا ے راباندې دومره مهربانه دے
پلار سره د يار په ښار کښې ګرځمه

ښکاري د واپس تلو ورځ ئې راغلله
الياس! چې ئې بيمار په ښار کښې ګرځمه

مدينه منوره فروري ۲۰۲۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ځائے په ځائے يې زيان داسې راکړے دے
زلفو يې زندان داسې راکړے دے

زه ئې د اولس د زړۀ سلطان کړمه
خوي راله يزدان داسې راکړے دے

کټ کښې چرته کوزه سر ته نۀ کښېنم
خلقو راله شان داسې راکړے دے

مونږ ته ئې د ژوند لاره ښودلې ده
خدا ے راله جانان داسې راکړے دے

تندر د غريب په کور راوارتوي
بخت راله اسمان داسي راکړے دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

مــا نــه بغبرژونــد کنبــې د بــل چــا نــه شــے
قســم یــې پــه قــران داســي راکــړے دے

هر ځــا ے کنبــې د امــن ســره یــاد شــومه
ژونــد رالــه تــاوان داســې راکــړے دے

چاتــه مــي مغــروره ســر راټیــټ نــهٔ کــړو
خــدا ے رالــه ایمــان داســي راکــړے دے

الیــاس! دوخــت جــابر تــه نبــغ ولاړ یمــه
فکــر رالــه تــوان داســې راکــړے دے

هائیکو

نــه پــري د پاســه د بنګــړو بــه راځــي
نــه بــه ســل پــوري شــي پــه تــا لا لیــه
د خپــل ښــادر ســره چــي خــپے غــزوے

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مـال زمـا هم سـر زمـا ,,, ځـار شـئ تر دلبر زمـا
ځار شـئ تر دلبر زمـا ,,, مـال زمـا هم سـر زمـا

ځم چې ئې دیدن وکړم ,,, ډېر راته یاد شـوے دے
ډېر راته یاد شـوے دے ,,, هغه د زړهٔ سـر زما

بوسې به درنه واخلمه ,,, زړهٔ مې درته شوے دے
راشـه پـه خندا خندا ,,, خوالـه تـه لږ زر زمـا

مهٔ رږده پرې مرهم راله ,,, پرېږده چې بنـهٔ اوسوزي
پرېږده چې بنـهٔ اوسـوزي ,,, زخم او پرهر زمـا

لر زما هم بر زما ,,, الیاس وایمه بناد دي وي
الیاس وایمه بناد دي وي ,,, لر زما هم بر زما

روټرډیم - هالینډ ۲۰۰۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په سترګو کښې مې سترګو ته مو سېږه چې راځې
په زړهٔ مې لکه غشـــے ورخښـــېږه چې راځې

زهٔ په هر قدم لکه پتنګ به درنه زار شـمه
ته لکه د شـــمعې شـــان بلېږه چې راځې

ســـتا د ښـــائیســـت غټه نخښـــه دا ده پښـــتنې
نـاز کـوه ادا کـوه شـــرمـېـږه چـې راځـې

زهٔ به مې پرې زړهٔ له تکورونه ورکوم
ته راته د ورایه نه خندېږه چې راځې

پرېږده چې اورونه ئې په زړهٔ بل شـي نور
رقیب ته مې په لاره کښـــې ځلېږه چې راځې

لا خو وړه ئې د چا شـــک دربـاندې نهٔ راځي
په لاره کښـــې حېرانه مهٔ ودرېږه چې راځې

الیاس غوندې کافر ته ئې د ایمان لاره ښودلې ده
په حســـن دې غـرور کـوه نـازېږه چې راځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حق او باطل

باطـل تـه باطـل وايـم کـه باطـل وي
حـق تـه حـق وئـيـلے نـهٔ شــم پـه نـاحـقـه

پـه حـقـه کـه باطـل وي باطـل نبـــهٔ دے
حـق تـه مـهٔ وايـه باطـل ورک شـــې احـمـقـه

زندګي او بندګي

دومره راتـه پتـه ده ســجـدې ورتـه کول دي خو
نــور تــرې خـبـر نـهٔ يـم بـنـدګـي څـه ده؟

مـيـنـه ده　وفـا ده کـه جفـا ده تـش دردونـه وي
لـږ مـې تـرې خـبـر کـړه زنـدګـي څـه ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ماته په سرو شونډو کنبې بېګا ربه
غلې موسېدلې وو اشنا ربه

هغه طبيب يارمي هم قاتل شولو
جوړ مې شۀ پخپله مسيحا ربه

ولې دې د مينې لېونې کړمه
خلق راپسې کوي خندا ربه

دا د دنياګۍ مينې نيمګړې وي
زۀ به يادؤمه صرف تا ربه

واړه د دنيا خدايان هېر کړمه
په ژبه چې مې راشي الا ﷲ ربه

ستړګې که فرعوني مې اشنا لري
زړۀ مې ورته کړے د موسيٰ ربه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جبر چې د دې نړۍ نه ورک کړمه
ستړګې مې همېش لرې بېنا ربه

ما هم د غني د خيال ملګرے کړې
اے د ستر رحمان او لوړ حمزهٰ ربه

ژوند کښې راله نور او رڼا راوله
اے د تورې شپې او سپين سبا ربه

څوک چې بل له تاسره شريک ګڼي
کيږي پرې قسم دے چې غزا ربه

لږ مقام دې خپل الياس ته هم ورکړه
اے د لوئے الياس د لوئے عيسي ربه

مډګاسکر۔ ايسټ افريقه ۲۷ مارچ ۲۰۰۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زړګے مې پسې چوي خدايه چې ښکلي نۀ راځي
نو ولې نۀ راځي محفل ته ولې نۀ راځي

په حجره جومات مې ياد کړې نور به څه وايم
رقيبه ماله بل شانې کنځلې نۀ راځي

رنګونه ئې اشنا ستا د رخسار چرته ليدلي وو
دا ځکه خو سپرلے د خوند په کلي نۀ راځي

د مينې لېونې به ورته څنګ وايو ملګرو
خوارۀ وارۀ په لار چې ځنګېدلي نه راځي

رېباره دروغ مۀ وايه رښتيا خبره وکړه
لږ شور ئې د بنګرو وي دومره غلي نۀ راځي

راځه چې د قاتل اشنا کوڅې لره دې بوځم
الياسه که دې ذهن ته غزلې نۀ راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

یــو خــوا خــنــدا بــل خــوا خــفــګــان ویــنــمــه
پــه یــو زړګــي کښــــې دوه خــوبــان ویــنــمــه

ســـتا په خندا کښـــې ســـتا نه ورک شـــو مه زهٔ
اوس چــې تــا ګــورمــه نــو ځــان ویــنــمــه

نــظــر د مــیــنــې رالــه مــیــنــې تــېــز کــړو
پــه یوه لـحظـه کښـــې درســـت جهـان وینمه

ولــې تــپــوس کــوې زمــا د ســـتــرګــو
چــې آئــیــنــې تــه دې حــېــران ویــنــمــه

قــاصـــد مــې د ورایــه هســـې نهٔ خــوښــــیــږي
الــیــاس پــکښـــې نــخښـــې د جــانــان ویــنــمــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چرته غزل چرته نغمه به شمه
مخامخ مهٔ ګوره لمبه به شمه

چې راته ګورې نو پټ پټ ګوره
چرته سپرلے چرته وږمه به شمه

تاؤ دې نظر له دومره مهٔ ورکوه
چرته بې خود چرته نشه به شمه

ته که راګورې نو راګوره اشنا
زهٔ که درګورمه اودهٔ به شمه

زهٔ خو بس ستا د وجې زهٔ یادېږم
که ته رانغلې وایه څه به شمه

د زړګي رنځ مې هسې نهٔ رغېږي
که تا لرې وخاندله ښهٔ به شمه

الیاسه دا رنګې اشعار مهٔ لیکه
چرته سائل چرته حمزهٰ به شمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راشــه چې ټکور شــې په ما ګرانه تۀ به چرته ئې
خوږ زړۀ مې ســلګۍ وهي جانانه ته به چرته ئې

ســتا د ســپین رخســار هغه لمبه مې یاده شـوې ده
یـه د نـور بـخـرې مـاهـتـابـانـه تـه بـه چرتـه ئې

څنګ به د هجران شپو کښې خندا د وصال ګورمه
هر خواتـه غمـاز دے یـه درمـانـه تـه بـه چرتـه ئې

ســتا نه ښــکلے نۀ ګڼمه دا د ښــکلاګانو ښــار
ډېر راتــه یــاد ېږې طوطـه کــانـه تـه بـه چرتـه ئې

ســتا د یاد په کلي کښــې مې فکر رازلمے شــولو
ســوچ مې غزل خوان شــولو ارمانه ته به چرته ئې

هســې هم ګلشــن مې د امېد تـالـه والـه شــولو
بندي مې کړه درځم درلـه زندانـه تـه بـه چرتـه ئې

الیــاس! درنـه خپـل حق غواړي ســوال نـۀ کوي
ســپرلے دې رانه وړے دے خزانه ته به چرته ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

حسن لېوني ته ئې بار بار سوچونو وړے يم
بيا نرګسي سترګو ته د يار سوچونو وړے يم

ته خو خبر خزانه د ازغو نه بغېر نۀ راځي
زۀ دې تګ راتګ ته بهار سوچونو وړے يم

نۀ خاندي بس يه ملګرو نور دې ماته خاندي
لا ئې غرغنډو ته د رخسار سوچونو وړے يم

تۀ راته ساقي ګورے جامونه چرته رانۀ کړې
لا د مستو سترګو د خمار سوچونو وړے يم

ټوپک او قلم دواړه مې خواږه ملګري دي
ناست يمه شولګره کښې د ښکار سوچونووړے يم

چغې د الياس د پرهرونو به سر بړي ځنګ
پېغلې ولولو ته د نګار سوچونو وړے يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستړګه د سبا په توره شپه کښې ځلېدلې ده
یا چرته لیلیٰ راته د بامه خندېدلې ده

څنګه به د بل غېږې له ځي که پښتنه وي
ټول عمر زما سره ملګرو اوسېدلې ده

ښکاري چې زمونږ کلي ته بیرته راراوانه ده
نن مې په سحر کښې ګسه ستړګه رپېدلې ده

ځې چې د وطن ناوې په سرۀ ډولۍ کښې راولو
نن مې غیرتي وینه په تن کښې جوشېدلې ده

ماته خو ئې پټ پټونے اوسه پورې یاد دے
سترګو ته مې نۀ ګوري زما نه شرمېدلې ده

خپل مې کړه جانانه زۀ خوستا هغه الیاس یمه
دا چغه مې هر ځائے کښې د زړه نه راختلې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دواړه په یو ځائې وے ډېر به ښهٔ وے نو
بس خو چې یو تهٔ وے او یو زهٔ وے نو

نهٔ به دا دردونه وو او نهٔ به دا غمونه وو
چرته ورکوهٔ والي کښې چې مړه وے نو

ولې به مې خله کښې ستا خائیست ته اوبۀ نهٔ راتلې
تهٔ د امسرسې نه هم خوږه وے نو

بیا به درته نهٔ ګورمه خبر دے خو
مړه که په دې باندې خفه وے نو

یه رقیبه چرته وې قاتل اشنا راغلے وو
تا به هم لیدلے وو خو نهٔ وې نو

هسې نور نازونه اداګانې راته مهٔ کوه
ما وې زړهٔ درکومه خو وړه وې نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یـا جوړې رقیـب دې چرتـه لاره کښـــې ړنګې وۀ
یـا دې چـرتـه ځښــلـې وو چـې ســره وې نـو

نـۀ راتلمـه ځکـه دې اشـــنـا دیـدن لـه نـۀ راتلم
تـۀ مـې پـه خـیـالـونـو کښـــې پـرتـه وې نـو

خبـر دے کـه ګونګـے شـــم پـروا نشـــتـه دے
بس چې ســترګو کښــې کـاتـه وے نو

مـا بـه هم د خلقو نـه پـه غلا بـانـدې دروکتـل
تـۀ چـې بـه زمـا پـه تـمـاشـه وې نـو

ما لکه پتنګ به دې طواف د سـپین رخسـار کوؤ
تـۀ چې بـه د شـمـعې شـان لـمبـه وې نـو

بیا به د الیاس په زړۀ کښــې یره د بېلتون نۀ وه
بـس چې زمـونږ داســې تـلـه راتـلـه وے نـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ګرانه ثبوت ئې کړه لوخړې نۀ دي
کومې خبرې مې ستا وړې نۀ دي

چې لېوني هم په کښې ځائے نۀ مومي
دغه صحرا نۀ ده دا ښړې نۀ دي

دا خو زما د زړۀ لوګي دي اشنا
په چاپېرچل ماحول کښې لړې نۀ دي

بې د منته رضا کیږي چرته
لا مې جرګې وربانديې کړي نۀ دي

بیا رقیبان ولې په ما خبروے
چې ارادې دې راته خړې نۀ دي

چې ستا په نوم ئې قربان کړے دے سر
ژوندي دي خدائےګو هغه مړي نۀ دي

الیاسه منده خېر خبر ئي واخله
لا دې د ښو تناکې سترې نۀ دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خبره دا مې د زړګي خوښه وه
ستا د نظر ئې سادګي خوښه وه

نن چې په کلي د بېلتون غږ شو
دغه به ګرانه د مرګې خوښه وه

کلے پرېږدمه چرته ځمه درنه
جانانه ستا هم بې ننګي خوښه وه

چې ستا په در کښې مې سوالونه کول
زما دا خپله ملنګي خوښه وه

د اشنا مخ ته دې سجدې ونۀ کړې
الیاسه څنګ دې بندګي خوښه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هر وختې مستې غواړمه خوند غواړم
زه لیونے شوے یمه ژوند غواړم

لږ شاني د امن ننداره له څم
لږ په پرهرونو مې پیوند غواړم

زه په خپله خاوره هر پښتون لره
فکرونه د ملالې د میوند غواړم

جنګ مې د مرګې کور ته راغلے دے
زه په خوب اوده ولې مړوند غواړم

خود سره زړه د بل خبرې نه مني
دا ځکه د خپله ځانه پند غواړم

الیاس له چې په فکر لګوې بندیز
دا ظالم جابر په قید کښې بند غواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

داغ د تهمت چې مې د مینې په لمن پاتې شو
د زړهٔ ارمان مې ارمانونو ته غمژن پاتې شو

تا خو وخکے قدرې لږ ؤرپوو نهٔ دې وکړه
زما معصوم معصوم ارمان په زړهٔ دفن پاتې شو

ستا د جبین د مسکي خال په ننداره وو مه زهٔ
د فکر تال مې په خیالونو کښې وېرژن پاتې شو

د ژوند اوږدې ترخې لمحې به مې تېرېږي څنګه
وړوکے خیال که مې بغېر ستا د دیدن پاتې شو

خلق په مینه کښې سرونه صدقې ګرځوي
الیاسه ستا نه په کښې کلے کور وطن پاتې شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د دیدن تږې دې جانانه په کتو مړوه
ما په راتګ دې د وصال په شوګیرو مړوه

لږ مې نږدې کړه ځانته مینه بې تولې را کړه
ساه رانه خېژي ما د شونډو په بوسو مړوه

زۀ ئې قسم دے په دې نۀ یمه که هر څنګه وي
جام مې نسکور کړو ما د سترګو په کاسو مړوه

ښخوا به ستا په ګودر ناستي ما له ژوند راکوو
اوس مې په شړنګ ګلې بې شانه د بنګړو مړوه

په الاهو کنبې دلاسه نۀ شو زړګے د الیاس
لکه ماشوم ئې د دیوانو په قیصو مړوه

پورټ راشد دبۍ ۲۰۰۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

ماتې د خوږ زړګي نغمې مې نۀ کړې
ګل مې کړه ګل مې کړه سپرلے مې نۀ کړې
اسره مې هر ځائے کښې په تا کړې ده
چاته په ژوند کښې بې اسرې مې نۀ کړې

دعا

خدايه داسې لېومے خمار مې ګډ کړې په ژوندون کښې
چې نۀ زۀ د چا غماز شم نۀ مې بل سړے غماز شي
دا ارمان که مې پوره شو نو قسم دے لويه خدايه
هر پرهر به مې سپرلے شي هره چغه به مې ساز شي

سپرلي

يا خو دا ټول چمن رنګين کړه راله
يا خو مې زخم له دردونه راوړه
سپرليه تش دې راتله نۀ منمه
جولۍ دې ډکه د ګلونو راوړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کـلـه مـې ژونـد شـــي کـلـه دار مـلـګـرو
د یـــار د زلـــفـــو هـــر یـــو تـــار مـــلـــګـــرو

چـــې راتـــه ګـــوري او زاریـــږي رانـــه
وېـمـه چـې زار شـــمـه تـرې زار مـلـګـرو

لـږ تـرې پـوښـــتـنـه د اشـــنـا کـوؤمـه
اوګـورئ څـه شـــولـو رېـبـار مـلـګـرو

پـردو نـه ولـې ګـیـلـه مـنـد شـــمـه زهٔ
خـپـل مـې ازغـي شـــولـه د لار مـلـګـرو

تـاب مـې نـظـر کښـــې د کـتـو نشـــتـه
لـمـبـې ئـې خـېـژي لـه رخـســـار مـلـګـرو

صـــفـا انـکـار دې راتـه وکـړي اشـــنـا
خـبـر دے کـه نـهٔ کـوي اقـرار مـلـګـرو

الـیـاس بـه ولـې اوښـــکـې نـهٔ څـڅـؤم
بـیـا ئـې پـه زړهٔ وریـږي یـار مـلـګـرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ژوند کښې مې سیالۍ لره مسکا ته ورځې شمارمه
د چا په انتظار یم دا زه چا ته ورځې شمارمه

ژوند خو د ترخو نه بغېر هیڅ په ما پېرزو نۀ کړه
مرګـه زر رادرومـه زۀ خو تـاتـه ورځې شـمـارمـه

زېرے د راتلو پرې چا د ښـکلي جانان کړے دے
سترګو له خوب نۀ ورځي اشـنا ته ورځې شـمارمه

رنګونه سـتا د شـوخ رخسـار ترې ځم راټولۀمه
ښـکلي سـپین سـحر نوي سـبا ته ورځې شـمارمه

هسـې د الیـاس پـه لبونۍ مینـه شـکمنـه ئې
سـتا د در ملنګ یم صـرف تا ته ورځې شـمارمه

پورټ راشد دبۍ ۲۰۰۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

درنـه لـوګـے چـې پـه هـر لـور شـــومـه زۀ
بـیـرتـه نغـمـه شـــوم بیـرتـه شـــور شـــومـه زۀ

ســـتـا مســـیـحـا نـظـر مـې ونـۀ لـیـدو
د خـپـل پـرهـر پـه چـغـو ســـور شـــومـه زۀ

د لـېـونـتـوب جـامـې مـې وشـــلـولـې
نـۀ د صـــحـرا شـــوم نـۀ د کـور شـــومـه زۀ

د مـیـنـې لاره رانـه ورکـه شـــولـه
ســـتـا د تـهـمـت پـه تـکـو تـور شـــومـه زۀ

ځـمـه مـانـړۍ د ســـتـمـګـرو ســـېـزم
خـدایـه لـمـبـه شـــومـه ســـور اور شـــومـه زۀ

ســـتـا د ښـائســـت ګـلان بـه وخـانـدؤم
لـکـه ســـپـرلـے پـه وطـن خـور شـــومـه زۀ

ســـتـا د عـرفـان پـه مـطـلـب پـوهـه شـــومـه
چـې دې پـه در ربـه نســـکـور شـــومـه زۀ

د خـپـل الـیـاس قـدر مـې ونـۀ کـړلـو
خـپـلـې پـښـــتـو تـه مـې پـېـغـور شـــومـه زۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سلګۍ مې زړۀ کښې په درزا شوې یاره څه دې وئیل
ښـۀ ده په خپله چې رضـا شـوې یاره څۀ د ې وئیل

ما وې بهانه به جوړوې چرته رخصـت به اخلې
نظر دې ټیټ کړو په خندا شـوې یاره څۀ دې وئیل

د حیرت کربښې دې په مخ باندې خورې غوندې وې
چې آئینې تـه پـه ځلا شـوې یـاره څـۀ دې وئیـل

پـرهـر مـې وازه خـولـه ازغـو تـه د خـزان ژړلـه
د ګل پـه ژبـه چې ګویا شـوې یاره څه دې وئیل

سـتا اشـارو باندې زۀ نۀ پوهېدم سـاده وومه زۀ
قدم دې ونختو په شـا شـوې یاره څۀ دې وئیل

تـا بـه دروغ دروغ ګـڼـلـې د الـیـاس خـبـرې
وعدې د مینې مو رښـتیا شـوې یاره څه دې وئیل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د زړۀ نــه اه مــې بــې قــراره اوځــي
چــې ســـتــا یـادونــه تــرې دلــداره اوځــي

تــا پســـې ځــم بــه پــه دې دشـــتــو دشـــتــو
خــبــر دے کــه ســـاه رانــه پــه لاره اوځــي

تــۀ چــې رانــۀ شـــې پــه مــا ګــرانــه اشـــنــا
اوښـــکــې د ســـتــرګــو مــې بــې واره اوځــي

کــه پــه خــنــدا شــوې پــه مــحــفــل کښـــې راتــه
دا رقــیــبــان بــه تــول د قــاره اوځــي

داســـې ســـتــا نــوم زمــا پــه خــولــه راشـــي
لــکــه نــغــمــه چــې د ســـتــاره اوځــي

ژړیــږه مــۀ ګــلــه زمــا د ســـتــرګــو
هســـې نــۀ اوښـــکــه ګــنــاه ګــاره اوځــي

چــې خــلــق اووائــي د چــا بــه ئــې تــۀ
نــوم ســـتــا د خــولــې مــې بــې اخــتــیــاره اوځــي

الــیــاســه ورشـــه نــن جــرګــه پــرې وکــړه
چــرتــه پــه زړۀ کښـــې کــه ئــې لاره اوځــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دا ستا په مینه کښې رسوا به شمه
چرته جانانه په ژړا به شمه

تر څو چې یاره د خپل ځان نۀ یم
تر هغې مۀ وایه چې ستا به شمه

تۀ خو رانۀ غلې بې پښتو وختې
خېر دے پښتون یمه زۀ رابه شمه

که تۀ راځې بابا کښې سوال کوې نو
زۀ منجور د پیر بابا به شمه

د هر چا مخکښې راته مۀ قارېږه
یاره د خلقو د خندا به شمه

الیاسه جرګې ورپسې بیا ولېږه
پرون ئې وئیلي چې پخلا به شمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ساقي دې رونـد شــي مېخانه دې نـۀ وي
ســـتـرګـې راواړوه نشـــه دې نــۀ وي

اشـــنـا رقـيـب کـه دې ډېـر ولـمســـوي
بـد خـو بـه نـۀ کـوې کـه ښـــۀ دې نـۀ وي

وړوکـے نـۀ يـم چـې دهـوکـه بـه مـې کـړې
نـظـر دې تـېـتـې ســاتـه کـه زړۀ دې نـۀ وي

چـې مـرور اشـــنـا پـخـلا پـرې نـۀ شــي
ژړا دې ورکـه شـــي نـغـمـه دې نــۀ وي

تــاتــه ســـجـدې د تـصـــور مـزه کــړې
کـعـبـه دې نــۀ وي بـت خـانـه دې نــۀ وي

الـــيــاس پـــرې زړۀ تــکـــورؤمــه ګــلــې
لــړه تــرخــۀ شـــۀ کــه خــوارۀ دې نــۀ وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زړګې چې په ګوګل کښې مې حېران راسره وۀ
تصویر د مستو سترګو د جانان راسره وۀ

جرګې ئې راله واړه نا امېده وې لیکلي
دا ښۀ ده چې په لاسو کښې قرآن راسره وۀ

دا ستا چې اراده د تلو ئې دومره زر بدله کړه
فطرت مې ملګرتیا وکړه باران راسره وۀ

والله ګني زمانه په ژوندون د هېرېدو نۀ دے
هرځائے رقیب غماز وۀ هر شېطان راسره وۀ

شهرت دې د ښائست ګلابه هسې نۀ مني
ستا غم کښې ژړېدلے ټول جهان راسره وۀ

الیاس به ترې نۀ زار کړمه ژوبل مینه د زړۀ
ملګرو که ملګرے مهربان راسره وۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خـوب ویـنـم اشـــنـا خـوبـونـه نـۀ ویـنـې
مـا پـه شـــان زمـا خـوبـونـه نـۀ ویـنـې

زۀ ورپسـې لاړمـه مـجـنـون شـــومـه
تـه لا د لـیـلـي خـوبـونـه نـۀ ویـنـې

پـاخـه لـېـونـیـه اوس ئـې پـرېـږدوه
تـه بـه ئـې لا ســبـا خـوبـونـه نـۀ ویـنـې

څـنـګـه بـه د ژونـد دا ســتـړې لار وهـې
تـه چـې د اشـــنـا خـوبـونـه نـۀ ویـنـې

هسـې پـه دروغـو کښـې ژونـد تـېـر نـۀ کـړې
الـیـاســه کـه رښــتـیـا خـوبـونـه نـۀ ویـنـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویه خدایه

کوي نن تاته د خوارانو ګیلې
زما قلم د غریبانو ګیلې

په وربې خبته در په در ګرځو
وائي تر څو به مونږ نهر ګرځو

راکړه سپرلے مونږ له خزان دې واخله
واخله د غم نه ډک جهان دې واخله

چې په کښې ښځ په خوشحالۍ تېر کړو
دوه ورځې ژوند مونږ په سیالۍ تېر کړو

چې په کښې مینه د دلدار وکړو
هم په کښې ستا ذکر اذکار وکړو

نو خدایه ژوندون راله لږ نور راکړه
کمزورو مونږ له مې زور راکړه

پېښور ۱۹۹۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

لټون (ازاد نظم)

په لټون ئې ګرځېدمه
خلقو وې راته چې نشته
ما وې شته دے شته دے شته دے
خلقو وې راته چې نشته
ما وې خبر دے بس که نشته
خو دا زړۀ مې راته وائي
څه خو شته دے څه خو شته دے
که څۀ نۀ وے بیا به نۀ وے
دا د شته او نشت خبرې
خلقو وې که شته نو څنګ دے
ما وې نور ښکلا او رنګ دے

انجام

رو اخله قدم ګرانه مقام دې تورې خاورې دے
دومره غرور مۀ کوه انجام دې تورې خاورې دے
ورشه لږ په در کښې ئې په چغو چغو وژاړه
صبر توربانه ګل اندام دې تورې خاورې دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملګرو

یـا بـه د ګریوان دا څو تـارونـه پسـې وشـلوم
یـا بـه مـات زړګي لـه د فکرونو جامې جوړې کړو

نور دا د وطن بوټي لغړ سوغړ لیدے نۀ شم
څۀ چې دې وطن لـه د ګلونو جـامې جوړې کړو

اختر

په خاوره پښتنه چې مې د امن څادر خور کړمه
دومره زور مې نشته دے زۀ په اختر څۀ کووم

زۀ یو لېونے شان مسافر یمه ما مۀ چېړئ
کلے کور مې نشته دے زۀ په اختر څۀ کووم

کراچۍ کښې د اختر په شپه ۱۹۹۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې لاهو دې کرم د مینې په دریاب کښې
ولې مخ دې رانه پټ کړو په حجاب کښې

ځم چرته صحرا کښې ځانله ښکلې اشنا ګورم
ته ورځه ناصحه ګوره ئې کتاب کښې

یو امید په زړۀ د خپل ارمان لرمه
دا چې اورم د شباب نغمې رباب کښې

خدایه ولې مې سپرلې درنه غوښتلو
نزاکت نه وۀ ازغي وو په ګلاب کښې

د پټکي خاوند به نۀ شي اسان نۀ دے
خر که اودروے هزار ځله محراب کښې

د جانان د در دربان مې کړه خالقه
نور خیالي تصویر لیدے نۀ شم سراب کښې

د سیالۍ راحت ژوندون مې په نصیب کړې
الیاس نۀ شم سوزېدلے په عزاب کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویه خدایه

یــو دې ژونــد د مســـتــۍ راکـــړو
بــل دې تــول خــمــار کــړم

یــو دې ســتـرګــې بــیــنـا راکــړې
بــل دې زهٔ مــئــیــن پــه یــار کــړم

یــو دې زړهٔ د خــودۍ راکـــړو
بــل دې تــږے د دیــدار کــړم

اوس چې ستا په در وهمه زهٔ خالقه
خـپـل ژونـدون لـه یـوه چـغـه د ســیـالـۍ

نو ســتـا مخلوق راتـه تنـد ے د کرښــو ډک کړي
چــې زهٔ غــواړم ســتـا نــه امــن د نــړۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاډګيرنه

په مينه مينه او اداب ټنګوو
خپلې نغمې به په رباب ټنګوو

ډېر د ازغو سره مو اوپالله
اوس به سرې پاڼې د ګلاب ټنګوو

دوي دې حرام شوده څکوي په بچو
مونږ به جائز حلال شراب ټنګوو

اوس به پردۍ وينې دوي څنګه څټي
مونږ چې د خپل اختيار کتاب ټنګوو

اوږدې تسپې چې د ريا ساتي
دغه ملا به د محراب ټنګوو

پردے محل به وي تر کومې ورځې
ځئ چې جونګړې د احباب ټنګوو

اوس به دا خوار اولس پخپله راځي
مونږ چې نغمې د انقلاب ټنګوو

دغه دستور د الياس خوښ نۀ دے
ځئ چې جنون د خپل شباب ټنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راځه جانانه راشــه خوشــحالۍ دي نور څۀ نۀ دي
وهم ئې ستا په غېږه کښې سلګۍ دي نورڅۀ نۀ دي

ســبا به ګورے نۀ يمه نن راشـــه په خندا يمه
يو څو ورځې مې پاتي د ســيالۍ دي نور څۀ نۀ دي

ته ورسره راشه چې رنګين سپرلے ترې جوړ شي
ګل شوي په چمن کښې مې کلۍ دي نور څۀ نۀ دي

مرهم پرې راله کېږده پرهرونه ترې جوړ يږي
غمونه مې په زړۀ باندې دلۍ دي نور څۀ نۀ دي

جانانه د ســرو ســترګو خمارونه پکښــې ګډ کړه
محفل کښې په شړنګاراته پيالۍ دي نورڅۀ نۀ دي

اليـاســـه ! د واپس راتلو خبر دې ورتـه اوکړه
ولاړې درتـه پېغلې پـه بلۍ دي نور څۀ نۀ دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د خپل ناترسه زړۀ نادان تپوس د چا نه وکړم
مینې حېران کړمه حېران تپوس د چا نه وکړم

ستا د قاتل چنګېز نظر که د سپېره تندي نه
د خپل ریښې ریښې ګریوان تپوس د چا نه وکړم

هر چا پېغور د مینې راکړو هر چا ورټلم
اوس د ښائسته ښکلي جانان تپوس د چا نه وکړم

پردے وطن دے ټول اغیار دي په کښې یه ملګرو
زۀ د خپل کلي طوطه کان تپوس د چا نه وکړم

وخت هم د خپلو ناکړدو انتها وکړه په ما
اوس د زخمي زړۀ د ارمان تپوس د چا نه وکړم

خدا یه په دین او دنیا دواړه دې ملیان قابض دي
د ژوند ټپو له یه قربان تپوس د چا نه وکړم

تا د اوربدو زلفو په ټال خوندونه راکړه اشنا
الیاس د صلیب دار او زندان تپوس د چا نه وکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلي ته

د مست رنګونو نه دې زار سپرلیه
چې ورله ګل وینم رخسار سپرلیه

زاړۀ زخمونه مې ورغلي نۀ دي
لا دې ګلان شینده په وار سپرلیه

په خپل پرهر به ژبه نۀ ږدمه خو
که ته مې درد له شې قرار سپرلیه

د مات زړګي نغمې به ماتې نۀ شي
که ته نغمه شې تۀ ستار سپرلیه

چې لامبوزن خیال مې لاهو کړمه پرې
لا خو چپه شۀ لا ابشار سپرلیه

الیاس به ژوندون په شوګیرو تېروي
ستا د راتګ په انتظار سپرلیه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستا د سترګو د مسکا له برکته
یم خلاص شوے د جنجال او مصیبته

د بل چا نه وایه څۀ له ګیله مند شم
تا په خپله رسوا کړے یم قسمته

چې وعدې پوره کولے اشنا نۀ شې
په محفل کښې راته مۀ ګوره نور ښکته

د ستم دغه ترخې لوبې دې پرېږده
لږ مې اوګوره دې سوي شانتې زړۀ ته

ستا خوږو راته د ژوند تراخۀ سپوا کړه
ما پخوا توبه ویستلې وه الفته

په ګرېوان کښې مې نور ځائے د شلېدو نشته
څۀ ورکېږۀ ما نه څۀ غواړې غربته

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا به جام د زهرو ورله نوش کړم
اے ساقي که راکوې ئې بې منته

شېخه وروستو به جمات ته دواړه ورشو
لا وزګار نۀ یم د خپله عبادته

د مړ رور غوښې به څنګ چیچې په غاښو
خوله ساته دې په هر ځائے کښې له غیبته

چې قدم به پرې د مینې اشنا کیږدې
لا تراوسه دې الیاس ! ګورمه ورۀ ته

قطعه

خلق به پرې هسې د ارمان د قاتل شک کوي
مونږ له خو مسکا ئې د ژوندون زېرے راوړے دے

شپه د هجر سترې ده او مینه په کښې ګورمه
سترګو کښې ئې بیا د سباؤن زېرے راوړے دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

بغاوت

ساقي راواړوه شومتوب پرېږده
لا خو نشه زړګے خمار مې نۀ دے

ځکه خو ویم چې انقلاب دي راشي
په خپل وطن کښې خپل اختیار مې نۀ دے

چې د غریب په غوښو شخوند وهي
داسې ژوندون هډو پکار مې نۀ دے

چې د بېوسو قتلِ عام جوړ وي
باغي یم نۀ منم سرکار مې نۀ دے

پېښور یونیورسټي ۱۹۹۷

قطعه

یا به وخورم ککرۍ د دشمنانو
یا ودان به کړم صفونه د غازیانو
که آزاد مې وطن نۀ کړلو او مړ شوم
ماته مۀ وایئ نامه د شهیدانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

دا خو تهٔ ئې چې په ما پورې خندا کړې
ګنې درست جهان زما د غمه ژاړي
د نظره چرته نهٔ شې په ما ګرانه
په بار بار دې توکم مخ ته ځکه لاړي

وطن ته

شغلې په کښې د اور وي او که واؤره
ځمه ځم ورته په تا د ننګ د پاره
د اغيار قدم زغملے نهٔ شم واوره
زهٔ د خپل وطن په پاکه پاکه خاوره

قطعه

تږے ښهٔ يم خدايه صبر راله راکړه
چې د شوم ساقي په جام کښې دې پېدا کړم
کلمه به هم پښتو کښې درته وايم
چې د نر پښتون په قام کښې دې پېدا کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ته مې زړۀ ته د خپل ځانه ډېر غریب ئې
ځکه ناز دربانديې کړم ته مې حبيب ئې

چې هم زړونه ماتوې هم ئې علاج کړې
نۀ پوهېږم ته لا دا څنګه طبيب ئې

اے پښتونه د ژوندون ترانې پرېږده
رسېدلے ته په برخه د سليب ئې

خوشحالي مې د قسمت نه هر ځائے تختي
درد او غمه ته مې هر ځائے کښې نصيب ئې

اے الياسه! د غمانو مينه پرېږده
بدقسمته يو پښتون ئې بل غريب ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ما وې زه پښتون یمه قتلیږمه
تا وې زه هم ستا په شان نړیږمه

ما وې خوشحالي ده زۀ چې اوخاندو
تا وې چې غمګینه یم ژړیږمه

ما وې چې خوب وکړم په پستو لیچو
تا وې چې لاس مۀ راوړه تخنیږمه

ما وې څۀ چې یو بل له غاړې ورکړو
تا وې چې شیشه یمه ماتیږمه

ما وې تۀ به ساز ئې زړۀ کښې پروت زما
تا وې چې نغمه یمه خوریږمه

ما وې څوک ملګرے به د ژوند لټوې
تا وې په الیاس! به راغوړیږمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ښکارې لېونے یم چې د دې سوچونه کومه
رباب راسره نشته د نغمې سوچونه کومه

نوم ئې راته مهٔ اخلئ زهٔ ئې پېژنم ملګرو
لا د مصور د فن پارې سوچونه کومه

ورشه که یقین دې نهٔ وي ستورې راله وپوښته
ستا یاد کښې قسم دے زهٔ د شپې سوچونه کومه

زړګیه د اغیارو په خبرو دهوکه نه شې
زهٔ هم د هغو شان د هغې سوچونه کومه

رنړا به شي چې مخ دې د څادر نه بهر نهٔ کړې
لا دې زهٔ د زلفو د تیارې سوچونه کومه

خدایه دا بتکي بتکي کورونه ئې ودان ساته
زهٔ لا په دې خاوره د ټپې سوچونه کومه

جرګه درپسې راغلمه ساقي چې بیا را نهٔ کړې
تر څو پورې به داسې د توبې سوچونه کومه

خدائېګو الیاس نهٔ یم لېونے یم سپېلنے یمه
ستا د مخې خنګه د ګیلې سوچونه کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ازغن ماحوم چې مې بهار شي هله
د زړۀ زخمونه به قرار شي هله

د منصور یاد به بیا تازه شي دلته
بس چې ستا زلفې زما دار شي هله

خپل کار ته هر یو سړے کار وائي
کار چې پردے شي نو بیګار شي هله

لار د منزل دومره اوږده خو نۀ ده
سړے چې ودریږي ایسار شي هله

د زړۀ درزا مې لږ سپوا غوندې شي
اشنا په سترګو کښې چې قار شي هله

بیا که الیاس ته لیونے وائي نو خبر دے
خیرې ګریوان چې ئې تار تار شي هله

(c) ketabton.com: The Digital Library

وېښ

کله لاندې کله بر ښځ
ربه تاته ستا په در ښځ

ربه څه ښکلې دي وېښ دې
چا له اوږه چا له ترخه

د چا کور له بلبل بوځې
چا له بد اواز د خر ښځ

چا ته تش کچکول په لاس کړې
د چا تاج شاهي په سر ښځ

چا له جوړه په سینه کړې
ته د خپلې مینې کر ښځ

چا له ژوند د نور نه ډک کړې
چا ته ګران کړې نور د نرخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چــالــه جــام د مــئــیــو ورکــړې
چــا تــه وې تــا لــه کــوثــر ښــهٔ

چــاتــه غــم پــه مــوســېــدو کــړې
د چــا ښــخ پــه زړهٔ خــنــجــر ښــهٔ

چــالــه دار کــړے تــال د زلــفــو
چــالــه ســرهٔ لــبــان شــکــر ښــهٔ

چــالــه تــش دردونــه ورکــړې
چــالــه ښــکــلــے خــوږ دلــبــر ښــهٔ

ســتــا د ورکــړې نــه لــوګــے شــم
خــوښ الــیــاس پــه خــپــلــه بــرخــهٔ

هائیکو

پــه مــا یې تیــل بــاتي ســیزلي دي خپــل
زه چــي ژونــدے یــم دا مــي نــه ده پــوره
ګني د دوي خیال کښې شهید وومه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

د ازغو په څوکو تلل دي
که د زړۀ وينې څښل دي

د چا سترګې يادول دي
که سرې شونډې ښکلول دي

ژوند د مينې نوم دے ربه
که ځان اور باندې سېزل دي

د چا ياد کښې ترمې اوښکې
د لېمو نه څڅول دي

که د ظلم په دنيا کښې
د هر چا پېغور زغمل دي

د بې وسه مظلومانو
فريادونه اورېدل دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

که د خوارو مزدورانو
په تندي خولې بهېدل دي

د جنت په ارمانونو
د ريا سجدې کول دي

که په مړو ايرو کښې ربه
سرې سکروټې لټول دي

ژوند د نور څۀ نوم دے ربه
که شعرونه تش ليکل دي

د خلوص جذبه پکار ده
که په خوله الله وئيل دي

د ملا په شان هر ځائے کښې
تش د حورو خوب ليدل دي

که د يار د تورو زلفو
په تالونو ځنګېدل دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په شین باغ کښې د ګلونو
تش ازغي راټولول دي

که د مال په وجه ځان ته
د غریب سر ټیټول دي

ژوندون څه دے راته وایه
دا ګټل دي که بائیلل دي

ملا واوریده لګیا شو
ژوند نیکي جنت ګټل دي

چې ښه کړے ښه به ربېږي
دلته هر څه په بدل دي

د ملا خبره ښه وه
ما وے ژوند داسې کول دي

خو چاپېره چې نظر کړم
واړه وینم بد عمل دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ســـوالـــونــه ګــيــلـــې نــه دي
دا خـــو ځـــان پـــوهـــه کـــول دي

زه بـــه دومـــه قـــدري اوويـــم
ژونـــد خـــو ظـــلـــم ورکـــول دي

د ســـکـــون پســـي الـــيـــاســـه
هـــلـــتـــه دلـــتـــه ګـــرځـــيـــدل دي

ژونـــد خـــومـــيـــنـــه زيـــاتـــول دي
ژونـــد رضـــا د رب ګـــټـــل دي

يوکوهاما - جاپان ۲۰۰۸

هائيکو

پـــه زوړ او نـــوي بـــاچـــا بـــحـــث کـــيـــدو
پـــکښـــې زمـــا نـــه هـــم پـــوښـــتـــنـــه اوشـــوه
مـــا وے دا دواړه د يـــوخـــره غـــوږونـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې همېش به پکښې تګ مې د پرواز وۀ
د زړۀ فصل مې په هغه یاد ښېراز وۀ

د خپل نظر په پېمانه مې ستا جلوې تللې
د عشق رموز زما کمزورې د مجاز وۀ

د ارمان خاورې کېدو سامان ئې جوړ کړو
د نظر غرور ئې بل شانې د ناز وۀ

خپل تخلیق ئې د تخلیق نه مرور کړو
د خالق د فن په دغه ځائے کښې راز وۀ

ته چې راغلې دومره زر په تېرېدو شو
ګنې څومره سفر اوږد وۀ دراز وۀ

د جانان مطرب نظر مصرعه ټپه کړه
د الیاس ! د مات زړګي د نغمو ساز وۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

انصاف

سر ماتولو له مې سنګ جوړوم
خو پوهه نهٔ یم دا به څنګ جوړوم

د وطن خوارو له به دا ځلې
زهٔ محلونه دومره دنګ جوړوم

چې ورته فکر به هم اونهٔ رسي
داسې ښائسته به زهٔ پالنګ جوړوم

خپله پښتو به پرې رنګینه کړمه
د خپلو وینو نه به رنګ جوړوم

ساقي چې ستا په رحم پاتي نهٔ شو
خپلې مستۍ له به زهٔ چنګ جوړوم

یا به بچې بچې فرعون وي دلته
یا به دا هر سړے ملنګ جوړوم

قمیص پرتوګ خو د پښتون جامه ده
بې ننګه خلقو له به لنګ جوړوم

دلته خو هسې هم انصاف نشته
شمعې بلېږه ځان پتنګ جوړوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظم

مـــــا وې نشــــــه دې کــــــړمــــه
تـــــا وې ســــــــرور د څــــــۀ دے
مـــــا وې تـــيــــارې جــــوړې شــــــوې
تـــــا وې دا نــــــور د څـــــۀ دے؟
مـــــا وې زۀ نــــۀ پــــوهـــيـــږم
تـــــا وې قصـــــــور د څـــــۀ دے؟
مـــــا وې زخـــمـــي دې کـــــړمـــــه
تـــــا وې دردونــــــه ښــــــۀ دي
مـــــا وې ديـــــدن لـــــه راشــــــه
تـــــا وې زخـــمـــونــــه ښــــــۀ دي
مـــــا وې پـــتـــنـــګ يـــمـــــه زۀ
تـــــا وې اورونــــــه ښــــــۀ دي
مـــــا وې ســــــوزيــــږمـــــه پـــــرې
تـــــا وې اهـــــونــــه ښــــــۀ دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لږ مسکې شي لږ قرار شي لږ نشه نشه خمار شي
چې تا اوویني دلبره نو زړګې مې په درزار شي

د هجران په تورو شپو کښې مې زړګي په سلګو اووې
بس په دې امېد ژوندے یم چې اشنا به رانه زار شي

دا مسکې مسکې چې ګرځم نور څۀ نۀ دي اے خدایه
دا خو ځکه خوشحالېږم چې خزان به مې بهار شي

د پښو خاورې ئې ګلان شي جنتونه ترې جوړېږي
چې ئې تګ د درویشانو ملنګانو په رفتار شي

بیا خبر دےکه الیاس ! ته لېونے وائي ملګرو
چې رېښې رېښې ګرېوان ئې هم تار تار شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړوکوالے

زۀ بـه دې د مـخ د انـنـګـو پـه نـنـداره ووم
ته به په شـلغاتو کښـې مصـروفه او مشـغوله وې
پخوا پخوا چې مونږ به په کوڅو کښې بیلوري کول
ته به په میرګاټو کښــې انخښــتې بې اصــوله وې

څه ښــکلي وختو نه وو چې دواړه به یو ځائے وو
مینـه وه رنګونـه وو چې دواړه بـه یو ځـائے وو

اول خو بـه دې هیڅ نۀ وې چې مـا بـه درتـه وکتـل
اوس چـې لـږه لـویـه شــوې نـو قـار اخـلـې
اول خو بـه دې ویئـل راتـه چې نن بـه کوډګۍ کوو
اوس چـې لـږه پـوهـه شــوې نـو قـار اخـلـې

خائسـته شـانې خیالونه وو چې دواړه به یو ځائے وو
مـینـه وه رنګونـه وو چې دواړه بـه یو ځـائے وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکښــې خو به دواړه ســره یو ځائے ګرځېدلو خو
اوس بـه پـه بهـانـه بـانـدې ګودر تـه د اوبو راځې

مخکښــې خو وړه وې که به هر څۀ دې کو له خو
اوس په سرۀ جوړه کښې به محفل ته په لمبو راځې

خائسـته خوارۀ یادونه وو چې دواړه به یو ځائے وو
میـنـه وه رنګونـه وو چې دواړه بـه یو ځـائے وو

مـا ســره خبرې د هر چـا پـه مخکښــې مۀ کوه
اوس ګورے د خلقو په نیتونو کښې تریووالے دے
لار کښـــې لـږ پـه تـرس اوړه چې ځـې ر اځـې
اوس ګورے دخلقوپه سوچونوکښې تریووالے دے

معصـوم غوندې خوبونه ووچې دواړه به یو ځائے وو
مـینـه وه رنګـونـه وو چې دواړه بـه یـو ځـائے وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بغاوت

راشه ځان پوهه کړه اثر واخله
راشه زما ځان او ځیګر واخله

که دې پکار وي خدائېګو شل ځله
واخله زما د زړګي سر واخله

ګرانه یوې روپۍ ته لاس مهٔ نیسه
جیب کښې چې څومره مې دي زر واخله

زهٔ خو انسان یم دغه وس دے زما
اے چې ګرځېږې در په در واخله

خدایه چې ستا مخلوق سوالګري ګرځي
پکار مې نهٔ دي مال وزر واخله

چې په کښې خوار غریب خندلے نهٔ شي
د خپل رنګین سپرلي سحر واخله

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس نور غمونه پرې ليدلے نۀ شم
زما د سترګو نه نظر واخله

چې د غريب ګريوان ته لاس اچوي
خدايه لږ دغه زورور واخله

خدايه جابر په زمکه پاتې نه کړے
د وخت فرعون د وخت شمر واخله

دا چې پرې حق په جارويئلے نه شي
خدايه د دغو نه ممبر واخله

يو څو د حق خبرې اوکړه ورته
الياسه ورشه ځان له شر واخله

د يو بې وسه سوالګري ماشوم په ليدو

ارباب روډ پيښور ۱۹۹۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تپوس له مې د خوږ زړګي قراره چې راځې
د لرې راته خانده خوږه یاره چې راځې

د خلقو ستمګرو د تهمت نه که یریږې
مخ دې پټوه خبر دے په لاره چې راځې

ګډه کړه د مستۍ نه پرې دا واړه مېخانې
د یار د تورو سترګو نه خماره چې راځې

دا خړې خړې خاورې مې دکلي راله شنې کړه
زما د خوار جونګړې ته بهاره چې راځې

الیاس له ترې پېغام د خوشحالۍ په منډه راوړه
د یار د خوا نه تهٔ راله ربباره چې راځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لکه په غشو مې ځیګر ولګي
چې ستا په سترګو مې نظر ولګي

ته چې په ناز پورته کوې دې سترګې
خاص پرې زما د زړګي سر ولګي

داسې دې ویشتې یم د سترګو په تیر
لکه مرغۍ چې په وزر ولګي

ستا په راتګ دومره ړنا شي ګله
لکه په شپه کښې چې سحر ولګي

مینې دې دومره دردولې یمه
لکه تندې چې په کمر ولګي

د وطن پېغلې پکښې مستې ګرځي
چرته په کلي چې اختر ولګي

الیاسه ! ورشه ننداري له د یار
چې بازارونه په ګودر ولګي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مستي او نور غواړم
جام او سرور غواړم

ستا نه یو ښکلې دلبر
خدایه مخمور غواړم

پرون مې نهٔ ثکله خو
نن ئې ضرور غواړم

ساقي یو ثاثکې درنه
ښهٔ په غرور غواړم

الیاس ! په خوب کښې جانان
خدایه حضور غواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مینه مستي چې رنګ په رنګ نۀ کوې
شپخه تر هغې به چنګ پنګ نۀ کوې

آه او فریاد به دې څوک څۀ واوري
د زړۀ رباب که ته ټنګ نۀ کوې

تر هغې پورې به دې څکم په مستۍ
جامه تر څو پورې چې کړنګ نۀ کوې

بغېر د مینې نه ژوند نه تېرېږي
ژوند چې تېرے مینه به څنګ نۀ کوې

په احترام راله نامه خو اخله
خبر دے په سر که راله جنګ نۀ کوې

که پښتنه ئې نو د بل سره ته
په خپل الیاس ! به ولې ننګ نۀ کوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مستــــه تمــاشـــه د مـیـنـې غـوارمـه
مـرګ دې پـه کـوڅـه د مـیـنـې غـوارمـه

بـس دے د بـپـلـتـون خـبـرې مـۀ کـوه
زۀ درنـه قـیصـــه د مـیـنـې غـوارمـه

خـــورې نـــظـــر دې تـــریـــخ نـــۀ کـــړې
خـوږه چـې خـواږه د مـیـنـې غـوارمـه

اومـنـه دا بـوټـه خـولـه دې سـمـه کـړه
خـولـه درنـه پـه خـولـه د مـیـنـې غـوارمـه

زړۀ دې رانـه بـد نـۀ کـړې بـې زړۀ نـۀ شـې
زړۀ درنــه پــه زړۀ د مــیـنـې غـوارمـه

نــوره بــه د تــا تــا مــیــنــه نــۀ کــوې
زۀ خــو درنــه زۀ د مــیـنـې غـوارمـه

شـــابـه کـړه پـه ســتـرګو کښـې رااوګـوره
اشـــنـا لـږه مـزه د مـیـنـې غـوارمـه

شـــابـه کـړه غـزل غـزل ســـزا مـې کـړه
الـیـاس درنـه نـغـمـه د مـیـنـې غـوارمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زړۀ ترې صـــبرؤم خو صـــبرېدو ته مې زړۀ نۀ کيږي
څنګه در نه ېېل شـــم ېېلېدو ته مې زړۀ نۀ کيږي

وخانده مســـکۍ شـــۀ دا دې وخت د ژړېدو نۀ دے
اوښـــکو مې وئيلـه څڅېـدو تـه مې زړۀ نـۀ کيږي

سترګې دې خونخوارې دي خوځه وکړم مجبور يمه
جوړ د سترګو جنګ شو تختېدو ته مې زړۀ نۀ کيږي

تۀ چې را ته وائې اشـــنا هېر مې کړه دا څۀ وائې؟
زۀ دې هېرؤم خو هېرېـدو تـه مې زړۀ نـۀ کيږي

تماکې اوپولۍ شولې په پښو کښ مې دم نشته دے
نور د چا په ياد کښـــې رنځېدو ته مې زړۀ نۀ کيږي

څۀ چې پـه هر لور د خنـداګـانو ډيوې بلې کړو
خبر دے که بس غم دے ژړېدو ته مې زړۀ نۀ کيږي

شـــوم کـډه پـه ســـر الياس! بيـا بـه ورتـه نۀ راځم
ستا کلي کښې نور بس اوسېدو ته مې زړۀ نۀ کيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ګلاب چې راته خاندي ګلدستې ترې جوړؤم
ښائیست ترې جوړؤم ځانله نغمې ترې جوړؤم

غصه شئ لږه سرۀ شئ د حیا نه ماته شئ
ګله خپل ژوندون لره نغمې ترې جوړؤم

ګناه مې صرف دا وه چې په تا باندې مئین ووم
تا هم دنیا ته وئیله لېونے ترې جوړؤم

خبرې ئې ترخې کړې د الیاس سره نو وئیله ئې
بد خو به دے لوئے شي سم سړے ترې جوړؤم

الیاس چرته پردے نۀ کړي پردے وطن ملګرو
ورځم شهل پښتون طوطه کانے ترې جوړؤم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نن چې مې ستړګو کښې رودونه راغله
ښکاري اشنا چې ستا یادونه راغله

ستا د ښائست غوټۍ ګل شوي نۀ وې
چې د سپېرۀ خزان بادونه راغله

اول نظر دې زلزلې جوړې کړې
بیا چې مسکے شوې قیامتونه راغله

د خپل تپوس جواب مې اوموندلو
ستا په تندي کښې چې کوتونه راغله

الیاسه! وار چې د دیدار نزدې شو
ستړګو ته ولې دې خوبونه راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

رحم په کښې نشته د ے جنون په کانو ولي
ستا کوڅۀ کښې یاره ستا مجنون په کانو ولي

اظهار د خوږې مینې مې تراوسه راز ساتلے د ے
ستا نظر مې هر وختي قارون په کانو ولي

د وصال په طمع طمع د برداشت سندرې وائم
خبر د ے که په خپله مې ژوندون په کانو ولي

ګلې به د پردو په خنګ کووم
ستا مې هر پېغور یاره جبین په کانو ولي

ښکاري قانون د مینې نۀ پېژني
چې د الیاس غوندې نیازبین په کانو ولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

څه چې په خوږ زړګي زما تېرېږي
وایم چې دا به په هر چا تېرېږي

ولې ګمان به پرې د غل نهٔ کووم
اشنا چې غلې مې په خوا تېرېږي

د شرمه مخ ګلاب په پاڼو پټ کړي
هغه چې چرته په خندا تېرېږي

زهٔ ئې د ناز ادا په صف کښې شمارم
خبر دے که ځانله په سودا تېرېږي

داسې الیاس ته ستا یادونه راځي
لکه په ګل باد د سبا تېرېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه خوارۀ وختونه چرته لاړه

چې به زما سره په څنګ ګرځېدے
په هر اړخ به مې په ننګ ګرځېدي
هغه خوارۀ وختونه چرته لاړه

چې د یو بل نه زارېدو به په کښې
چې بېلېدو نو ژړېدو به په کښې
هغه خوارۀ وختونه چرته لاړه

هغه د نیمې نیمې شپې خبرې
خوږې خوږې پستې پستې خبرې
هغه خوارۀ وختونه چرته لاړه

هغه چې تا به ماته وئیله اشنا
خدائے دې زما نه مۀ کړه بیئله اشنا
هغه خوارۀ وختونه چرته لاړه

قسم په خدائے رانه به هېرې نۀ شي
بغېر له تانه بې مې تېرې نۀ شي
هغه خوارۀ وختونه چرته لاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې کله به ښېرې دې وکړې
یا به په ورۀ کښې اشارې دې وکړې
هغه خوارۀ وختونه چرته لاړه

تر هغې به غزل لیکم

چې تر څو سپوږمۍ ځلیږي
چې تر څو ستوري پړقیږي
چې تر څو پتنګ سوزیږي
چې تر څو شمعې بلیږي
تر هغې به غزل لیکم
چې تر څو مینه ژوندۍ وي

چې تر څو باران وریږي
چې تر څو ګلان ټوکیږي
چې تر څو هوا چلیږي
چې تر څو اوبۀ بهیږي
تر هغې به غزل لیکم
چې تر څو وینه ژوندۍ وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډنډوره

په روح کښې ساه ګډه شي
ژوند کښې خندا ګډه شي
تۀ چې مې خیال ته راشې
ټوله دنیا ګډه شي
لکه په توره شپه کښې
سپینه رڼا ګډه شي

جنون ترې جوړ شي لېونے شي سړے
چې د مازغو سره سودا ګډه شي
نو بیا به څۀ کوو جواب راکړه
چرته خبره که نن دا ګډه شي

چې زۀ پاګل یم مئین شوے په تا
ګرانه هر څل یم مئین شوے په تا

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

وریت دې شمه خبر دے په اورونو کۀ سوزېږمه
رنړا به خورووم تیارو کښې شمع به بلېږمه

چا چې د وطن په نوم د تن وینه ورکړې ده
زۀ په هغه مستو لېونو باندې نازېږمه

نۀ منو د مینې په چمن کښې د نفرت اواز
وکړئ ملګرتیا راله دې چغې ته جوړېږمه

اوښکو مې د سترګو د وطن مزدور ته چغې کړې
نور چې فکر ونۀ کړې زۀ ستا ملګرے کېږمه

د مینې د قرآن تفسیر به وایمه سحر ماښام
زۀ لکه نغمه به په دې ټول اولس خورېږمه

ورځم چې د مالیار نه ئې د پالنې تپوس وکړم
ترخو به لکه ګل غوندې په باغ کښې مړاوې کېږمه

څنګ چې تۀ په خپل جابر نظر باندې نازېږے دې
الیاس د خپل اختیار چغې ته داسې خوشحالېږمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

درې شعرونه

دردئې نصیب شوے په هرځائے کښې ژړیدلے دے
چا چې په　بې ننګو زړهٔ بائیللے دے

ولې به شعرونه په پښتو ژبه کښې نهٔ لیکم
ماته په غوربږونو کښې پښتون آذان وئیلے دے

ستا ګنې الیاسه په شعرونو کښې درد چرته وو
ښکارې انقلاب په نظریه کښې دې راغلے دے

فلسفه

خوره د چا په سترګو کښې خندا هم فلسفه ده
دنیا ده په دنیا پسې دنیا هم فلسفه ده

اشنا نه به چې خلقو مې په لاره تپوس وکړو
ما وې به ورته غلې شئ چې دا هم فلسفه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ژړېږي مې په سرو سترګو ارمان په نیمه شپه کښې
یاد چې راته کله شي جانان په نیمه شپه کښې

پوښتنه مې څوک نهٔ کړي زهٔ د غم سلګۍ وهمه
ستم دې راپغاړه کړو خفګان په نیمه شپه کښې

شمعه چې د خپل خائیست رڼا په مخ خوره کړې
سوزي پرې د مینې پتنګان په نیمه شپه کښې

مالیاره د رنګین ماحول پوښتنه رانه مهٔ کړه
سپرلے خو رانه وړے دے خزان په نیمه شپه کښې

د الیاس زړهٔ دې ازار کړو چې رانغلې ته دلبره
کتل به مې ستا لارو ته حېران په نیمه شپه کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

غمونه هېرؤم د انتظار لارې ته ګورمه
زړګیه صبر وکړه د دلدار لارې ته ګورمه

بس نور ئې د ستم او د جفا خبرې مۀ کړه
زړګیه بې قراره د قرار لارې ته ګورمه

په باغ کښې د ګلونو خندیده راته یاد شوي دي
حېران حېران خو ځکه د بهار لارې ته ګورمه

نغمې ترې جوړؤم ستا د راتګ په خوشحالۍ کښې
دا ځکه د بلبل د مست چغار لارې ته ګورمه

را به شي په دې طمع عبث ژوندون مې تېر کړلو
الیاس خدایه هر وختې د یار لارې ته ګورمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

که سجدې مې درته ونۀ کړې دلبره
د ابلیس په رنګ مې وشړه له دره

ستا تقدیر کښې جنت نشته سجدې مۀ کړه
په طواف باندې حاجي به نۀ شې خره

که مې دار ته خېژوې هم حق به وائم
د منصور په رنګ مې ودانګل د سره

چې ازغي ئې نن ماتیږي ستا په پښو کښې
تا ته چا وئیل چې داسې ګلان کره

که اغیارو له دې وران کورونه نۀ کړه
په کوزه کښې به دې بند کړم سمندره

ما وې ښۀ وایمه حق دے تل به ئې وایم
تا وې چپ شۀ داسې مۀ وایه کافره

(c) ketabton.com: The Digital Library

زۀ خو ستا په خندا پایمه ژوندے یم
ته په څۀ شولې زما نه مروره

ستا یادونو د ژوندون خوارۀ راکړي
لکه بوټے کړي تازه د ډېران سره

د ظالم د ناکړو خلاف ملګرو
ملاکنډ نه مې راوړي ده سندره

د ژوندون فلسفې مۀ چېړه الیاسه
ګنې جوړ به لېونے شې زوره وره

هائیکو

څه نوي شان خبره ده
د خداي د نامے زار شمه
پښتون یمه او ژوند کوؤم

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې مۀ وایه

یاره ستا د مینې نه توبه توبه
چې شۀ کبرژنه داسې مۀ وایه

ستا یاد کښې سحر ماښام ژړېږمه
چې شۀ دروغژنه داسې مۀ وایه

ستا نه به بغېر وختونه تېر کړمه
چې شۀ مکرژنه داسې مۀ وایه

ستا نه ساه اوباسم دروان یمه
چې شۀ زنکندنه داسې مۀ وایه

دا جائیداد زما د پلار نیکۀ دے
چې شۀ خار خجنه داسې مۀ وایه

الیاس د غني خان نه مخکښې تلے نۀ شي
چې شۀ غوئمجنه داسې مۀ وایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

فراق نزدې شولو ژړېږمه څم
سم په سلګو ترې روانېږمه څم

د تهمتونو پېټې نۀ شمه وړے
د یار کوڅه کښې نۀ ودرېږمه څم

جرګې ترې ټولې بې نوا راغلې
نن ورته پښو باندې غورېږمه څم

د ژوند تیارو کښې د منزل په لټون
د لېونو په رنګ خندېږمه څم

الیاس دې د مخ رڼا ته هر ماښام
لکه پتنګ غوندې سوزېږمه څم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د غم نه ډک پېټی په سر کوځې ته
ځمه ورځمه د دلبر کوځې ته

ګورمه ستا د مخ لیدو د پاره
کله مابنام کله سحر کوځې ته

د زړهٔ ارمان مې په سلګو ژړیږي
خلقه چې ځم د ستمګر کوځې ته

بس د قاتل انتظار ملا ماته کړه
په بانه راشه د ګودر کوځې ته

تا پسې ګرانه د ادب کلي کښې
الیاس ورځم د قلندر کوځې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د دار په سر چغې وهم لېونے
پرېږدئ چې مړ شمه بې غم لېونے

راشه پوښتنه مې د حال وکړه
ګڼې والله درپسې مرم لېونے

د یار په مینه کښې واپس روغ شو
خلقو نعرې کړلې چې کم لېونے؟

خدایه ما هسې لېونتوب خوښوو
تا رانه جوړ کړلو سم دم لېونے

ستا د الفت ستا د مسکا د وجې
الیاس! یادېږم چم په چم لېونے

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

عبث راته ښکارېږي بې له تانه اوسېدل
په دې ناترسه کلي کښې جانانه اوسېدل

واوره کليوال زۀ د رنګينو پسرلو يمه
تاسره مې خوښ نۀ دي خزانه اوسېدل

څوک چې په کټکي هم کټ ته نۀ رسي
ستا د لاندې څۀ رنګې اسمانه اوسېدل

ستا د ښکليو سترګو د خمار په طمع طمع
تر څو به تېرؤم داسې حيرانه اوسېدل

الياسه بې وعدې اشنا سحر راغلے
خلق ورته هسې د بېګا نه اوسېدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې

چې مۀ پاتې کېږه خو بس څۀ خبرې اووایه
د مینې لېونۍ ته په مزه خبرې اووایه

بیا به ګورے ماته داسې نۀ وائې چې داسې دي
ورشۀ ښۀ په جار ورته د زړۀ خبرې اووایه

ځان ورته د وچې ملا جوړ کړه چې خوشحاله شي
هم ورته د دین نه ډکې ښۀ خبرې اووایه

ستا خبرې یه خوږه زما په زړګي ښۀ لګي
اشنا وې ماته صرف ګورې تۀ خبرې اووایه

کومې چې به تا په وړوکوالي کښې کولې نو
څۀ کنه اشنا نن خو هغه خبرې اووایه

الیاسه په سجدو شۀ خانه سوال دي قبول شوے دے
بیا په ماښې سرۀ شوه وې ئې نۀ خبرې اووایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا زۀ څه لیکمه

دا زۀ څه لیکمه
دا زۀ ښۀ لیکمه

که راته وائي نو
بیا ئي نۀ لیکمه

او که وے چې مۀ ئي لیکه
نو بیا ئي زۀ لیکمه

غلے شۀ مړا کنه
حالات د زړۀ لیکمه

زۀ بګټی نۀ وایم
سمه قیصه لیکمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي وږو تـــږو لـــــره
بـــرخـــه حصـــه لـــيـــکـمـــه

چـــې پـــه کـــږو لارو ځـــي
ورتـــه کـــاږه لـــيـــکـمـــه

ژونـــد کـــه تـــريـــخ دے خـــو
زۀ بـــه خـــواږه لـــيـــکـمـــه

د دے غـــزل ســـره مـــې
خـــلـــقـــه نـــېـــتـــه لـــيـــکـمـــه

خـــو چـــرتـــه بـــه تـــۀ خـــبـــر شـــې
ځـــۀ وي بـــه نـــۀ لـــيـــکـمـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوے تهذيب

ترمې خولې د اوړي
يخه هوا د ژمي

په مست ماحول کښې چرته
مسته ګدا د ډمې

د بېوسۍ نه کېده
هلته رڼا د شمعې

بچے په کور کښې وايې
مورته په څه دا ممي

د پښتنو په رنګ کړې
خدايه کره وره مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــه حــق مــې نــۀ غــوښـــتــلــو
مـــاتـــه کـــړئ خـــولـــه مـــې

صـــــبـــــر کــــولــــے نــــۀ شــــي
بـــس دے نـــور زړۀ مـــې

خـــدايـــه تـــۀ اوبـــخښــــي
رالــــه نــــيــــکــــۀ مــــې

هائيکو

د جــهـــالــت رابـــانـــدي خـــتـــمـــه ده خـــو
د دوؤ پــه مــيــنــځ کښــــي فــيــصــلــه کــومــه
زه د ړنـدو پـه ښـــار کښــــي کوڼ بـاچـا يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصویر ازاد نظم

لکه په توره شپه کښې ښکلې سپوږمۍ
د سباؤن ښکلې رڼا جوړه کړي
دا سې د خیال په دنیاګۍ کښې زما
دا ستا تصویر ګله مدام جوړیږي
ما وې چې نن به ستا تصویر ګلې
زما سره زما د مینې په نوم
یو څو خوږې خوږې خبرې وکړي
خو ستا تصویر راته ګوم سوم ولاړ وۀ
زما د خیال سره ئې نۀ کولې
خوږې خوږې د محبت خبرې
ما وې نن به زۀ له تانه ګلې
پوښتنه کوم چې دا جفا ولې کړي
خو ستا تصویر راته ګوم سوم ولاړ وۀ
زما د خیال سره ئې نۀ کولې
خوږې خوږې د محبت خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زخمونه د پرهر مې خندېدله چې راتلې
ګلان درته په پښو کښې تو کېدله چې راتلې

ورک شي په سپرليه رنګينۍ در پکښې نشته دے
ازغي به مې بدن کښې ماتېدله چې راتلې

پېغورونه تهمتونه مې په هر اړخ لېدله
غمونه مې په زړهٔ راورېدله چې راتلې

د ډېرې خوشحالۍ نه به ساقي په مېخانه کښې
تش تور خالي جامونه کړنګېدله چې راتلې

د حيا نه پټېدهٔ به د وريځو په تيرو کښې
سپوږمۍ درنه جانانه شرمېدله چې راتلې

الياس! درته په سرو سترګو په لاره کښې ولاړ ووم
قيصه د انتظار مې ختمېدله چې راتلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ورځم پسې ملګرو که جنون چغې وهي
بیا د دار په سر راته ژوندون چغې وهي

دا دور ځواني مرګې مې د یار په خوا کښې نۀ غواړي
لمحو کښې د وصال راته بېلتون چغې وهي

اے شابه د سبا ستوریه وځلېږه زر
تر څو به مې زړګې د سباؤن چغې وهي

بس نور ئې د قاتل نظر په غشو سورے نۀ کړے
ټوټې ټوټې زړګے مې لا د یون چغې وهي

یواځې زۀ الیاس! په ژړا سر نۀ یم ملګرو
د مینې په قانون کښې په زرګون چغې وهي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

درد به دې نصیب شي په درمان نازېږه مهٔ
زړګیه لېونیه په جانان نازېږه مهٔ

مینه غرور نهٔ غواړي مینه خاکساري غواړي
بس دے کنه یاره په خپل ځان نازېږهٔ مهٔ

برداشت کړه شابه زر زر د غه سختې مرحلې
نر سپاهي شهٔ په خفګان نازېږه مهٔ

سبا به شي رڼا به شي ورک به شې فنا به شې
یه پېغلې سپوږمۍ ته په اسمان نازېږه مهٔ

الیاس! د یار د پاره په دار بنهٔ یمه خبرشه
ته ګورے دلبره په زندان نازېږه مهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ګناه ګار زړۀ مې لږ ثواب غواړي
اشنا د سرو سترګو شراب غواړي

مړوند دې سپين مۀ ځلوه لاليه
زړۀ مې د سرو شونډو ګلاب غواړي

خلق د حورو طلبګار دي خدايه
زړۀ مې جانان خانه خراب غواړي

ستا د سرو سپينو اننګو په خاطر
ډېر دا خپل ځان لکه کباب غواړي

نورې وعدې ورسره مۀ کړه اشنا
الياس ! د دې سوال جواب غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسن

(د قلندر مومند د يو نظم لوستو نه پس)

حسن په مینه کښې د خیال د ګرځېدو نوم دے
حسن په ګل کښې د خوشبو راټوکېدو نوم دے
حسن د شفق د کنارو نه هم جوړېږي خو
حسن په اسمان کښې د وريځو خورېدو نوم دے
حسن په نرو شونډو خندا ته هم وئيلے شي
حسن په سرو سترګو کښې د مينې جوړېدو نوم دے
حسن په زخمونو تش د مالګې دوړول نۀ دي
حسن دوا ته د پرهر د خندېدو نوم دے
حسن سمندر کښې غورځنګونو باندې ياد شولو
حسن په ميرو کښې د باران راورېدو نوم دے
حسن د خيالونو په دنيا کښې خوب ليدل دي خو
حسن په سراب کښې د نظر د هوکه کېدو نوم دے
حسن په هوا کښې د سيلۍ راتلو ته هم وائي
حسن په شنو ونو کښې د پاڼو رپېدو نوم دے
حسن ملګرتيا د فن په جار باندې کول دي خو
حسن د باطل نه هم د زړۀ د صبرېدو نوم دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسن ننګ او پت دے په وطن قربانېدل دي
حسن غیرت دے د پښتو پوره کېدو نوم دے
حسن د تیارې نه پس رڼا را تلو ته هم وائي
حسن په شپه کښې د سپوږمۍ د ځلېدو نوم دے
حسن د ازغي سره د ګل لیدو ته هم وائي
حسن په چمن کښې د شبنم راوریدو نوم دے
حسن د لفظونو تش الفاظ راورول نۀ دي
حسن شاعرۍ کښې د غزل پورې کېدو نوم دے

اسلامیه کالج پیښور- ۱۹۹۸

هائیکو

پرون په غبرګو جنازو ولاړ ووم
خوا کښې دکس نه مې تپوس اوکړو
ویئل ئې د رونړو په ډیران جنګ وۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زما د خوږ زړګي قراره یاره
راځه چې یو شو خدای د پاره یاره

ستا دې قسم وي چرته پرې نهٔ ږدې
ما د ژوندون په نیمه لاره یاره

چې دې غصه په مخ خوره شي کله
وینې دې څاڅي له رخساره یاره

ساقي په کوټ مې تنده نهٔ ماتیږي
شابه راواړوه بې واره یاره

ستا د راتلو په انتظار کښې خدائیګو
ما به کتل شاته په لاره یاره

کچکول کښې د دیدن خیرونه راکړه
اے د الیاس ملنګ خاکساره یاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې ستا ښائست ته ګلابونه خاندي
د زړۀ پرهر ته مې غمونه خاندي

داسې سحر به ولې نۀ غواړمه
چې په کښې خدایه ماښامونه خاندي

زړګیه تۀ د جانان غم وړے ئې
ماته د هجر تورتمونه خاندي

چاته د خپل مینې ارمان ژړېږي
ماته خواږه د چا یادونه خاندي

چې د سپوږمۍ په مخ داغونه وینې
ستا د سپین مخ شینکي خالونه خاندي

چې د الیاس! مستي ئې ولیدله
ساقي په لاس کښې دې جامونه خاندي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سـرۀ سـکروټه شي لمبه شي
چې غصه شي چې غصه شي

ښائست نور دې هم سېوا شي
چې خفه شي چې خفه شي

ما د پاره هم هغه ئې
که تۀ څۀ شې که تۀ څۀ شې

قند شکرې کړمه هېرې
چې خوږه شې چې خوږه شې

په هر ځائې دې ځکه ستائم
چې قيصه شي چې قيصه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـول مـاحـول دې سـنـدریـز کـړو
چـې نـغـمـه شـې چـې نـغـمـه شـې

بـس دے نـور ظـلـمـونـه مـهٔ کـړه
چـرتـه مـړه شـې چـرتـه مـړه شـې

الـیـاس! مـسـکے شـي پـه ژړا کښـې
چـې تـرخـهٔ شـې چـې تـرخـه شـې

هائیکو

وچ پـه نـاحـقـه یـو بـل اوزوروي
دپښـتـون دغـه سـوچ کـه دغسـی وو
د مـخـکښـې تـلـو ګـمـان دي نـه کـوي بـیـا

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

په هر قدم ترېنه زارېږه کلیواله به وي
زما د زړۀ معصومه مینه ده لېواله به وي

کم دے خو در ګوهر ئې بیا بیا څڅېدو د ککو
ما وې زما شانې د غم سره خوشحاله به وي

ستا د فرېب د خندا دوه معنې ئې زده وې چرته
زړۀ مې معلوم دے نۀ پوهیږي مذوب حاله به وي

الیاسه د صبر تعویز اوکړه دلاسه کړه زړګے
اخر به تاله غاړه درکړي خو بې حاله به وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

که دې په مړو سترګو کتلے نۀ وے
جانانه زړۀ به مې بائېللے نۀ وے

که ستا وفا راسره مل وے اشنا
په دار به هیڅ کله ختلے نۀ وے

زړۀ مې نادان دے نۀ پوهیږي ګنې
والله چې تۀ خو دومره ښکلے نۀ وے

په ډکه خله به ولې نۀ خندېدې
زما د زړۀ ازار وهلے نۀ وے

لږه پښتو ننګ ئې لرلو ګنې
الیاسه! ته به خندېدلے نۀ وے

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستا د تصوير په ننداره تېره شوه
د هجر شپه څومره خوږه تېره شوه

ستا د راتګ څۀ پته نۀ لګېدۀ
په کښې مودې اوشوې موده تېره شوه

زما خوبونو ته به څنګه راځې
په دې فکرونو کښې مې شپه تېره شوه

د باغ ګلونو هسې نۀ خندله
ستا د ښائست په کښې قيصه تېره شوه

د جانان سترګو ته مې نۀ شوه کتے
نن په ما داسې حادثه تېره شوه

الياسه! دا ولې وارخطا ئې دومره
داسې ښکارېږي محبوبه تېره شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سورې سورې سوې ځيګر ګرځمه
د يار د لاسه در په در ګرځمه

جانان د قصدا مرور شو رانه
ځکه د ځانه مرور ګرځمه

مينې دې ياد په لېونو کړمه زۀ
ځکه د ځانه بې خبر ګرځمه

راته ئې وئيلي وو سحر به راځم
ځکه تکل کښې د سحر ګرځمه

خلق سجدې کوي جنت غواړي
الياس ! لټون کښې د دلبر ګرځمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زړۀ مې د سيالۍ نه په درزا شولو
نصيب چې مې ديدار د خوږ اشنا شولو

وعده د نيمې شپې ئې د راتګ راسره کړې وه
رانغله شپه تېره شوه سبا شولو

ستا به يمه ستا زۀ د بل چا کله کېدے شمه
دا رنګې اشنا مې نن ګويا شولو

هغه د ګلونو ښائسته ښکلے جانان زما
شم به لېونے که د بل چا شولو

هسې دې الياسه د اشنا خبرې نۀ منې
بيا درنه په تلو تلو کښې رضا شولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوچ مې لېونتوب ته رسولے یم

سوچ چې په خندا شي

نو فکرونه ترې خبر شي

فکرونه چې راویښ شي

نو خیالونه ترې خبر شي

خیالونه چې بیدار شي

نو یادونه ترې جوړیږي

یادونه چې سېوا شي

نو زړګے مې نهٔ صبریږي

چې په زړهٔ کښې صبر نهٔ وي

بیا نرے نرے خوږیږي

چې نرے نرے خوږیږي

نو جانان راته یادیږي

جانان چې راته یاد شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا د ځانه بې خبر شم

چې د ځانه بې خبر شم

در په در خاورې په سر شوم

در په در خاورې په سر شم

ستا د کور په خوا چې ورشم

ستا د کور په خوا چې ورشم

خلق وائي لېونے دے

هائیکو

زما چې کار ورپېکښې اونه شولو
پټ مې ملګري ته په غوږ کښې اووے
خر مې شاګرام خو پکښې اولیدلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نیولې تل مې د زړهٔ پورې جانان
وېم ورته یو څهٔ وائي نورې جانان

ستړګو له خوب به د شپې څنګه ورځي
اسمان کښې ستائي راته ستورې جانان

په کومو ستړګو چې ئې غلا کړې وه
اوس په هغو سترګو راګورې جانان

ماحول تیاره شي سپوږمۍ نهٔ ښکارېږي
چې په رانجو کښې سترګې تورې جانان

الیاس! ترې نه بل وطن ته کډه یوړه
اوس مې دې نهٔ راځي په لورې جانان

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما کلې

اوس په ښائست ئې زۀ اوچت وینمه
په کښې چې نخښې د جنت وینمه
راته دا ټول جهان دوزخ ښکاري
په خپل وطن کښې چې غربت وینمه

د غرونو منځ کښې دا جانان کلے دے
دغه زما خپل طوطه کان کلے دے

دا د ولو که د خوړونو او سیندونو ده
که دا ښکلا ئې د دنګو غرونو ده
سپرلے خو څۀ خزان ئې هم رنګین دے
دا معجزه ئې د مستو جونو ده

څۀ د عظمت او د څۀ د شان کلے دے
دغه زما خپل طوطه کان کلے دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس په زړګي تـرې يــو ارمــان غــوارم
ماشــومه مينــه تــرې قربــان غــوارم
دغــه نــرو تنګــو کوڅــو تــه ئــې زۀ
لــوګـے لــوګـے دا تــول جهــان غــوارم

زمــا د هــر ارمــان کلـے دے
دغــه زمــا خپــل طوطــه کــان کلـے دے

زۀ ئــې د ســترګې عظمتونــو نــه زار
پــه کښــې صــحرا او د دشــتونو نــه زار
دا چــې ښــکلا ئــې يــو پــه دوه کــړه ګلــې
د دغــه کلــي د ګلونــو نــه زار

پــه اليــاس څکــه خــو ډېــر ګــران کلـے دے
دغــه زمــا خپــل طوطــه کــان کلـے دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا نه پټه پناه څۀ ده؟

بې ګناه دوزخ کښې پروت دے
پتنګ کړې ګناه څه ده؟
چې د اور په لمبو سوزي
ترې نه شوې خطا څه ده
د غریب نه تپوس وکړه
دولت څۀ دے غنا څۀ ده
نابینا ترې څۀ خبر دے
تیاره څه ده رڼا څۀ ده؟
دا تپوس د ناوې وکړه
سرخي څه ده حنا څه ده
اے د مینې بې خبره
دعا څۀ ده ثنا څۀ ده
ته په دغه خیال لاهو ئې
حوره څه ده حلوا څه ده
د جانان د خیشت د مخې
ستا د حورو خندا څۀ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـــــبـــخـــه زر کـــړه راتـــه وايـــه
کــعــبــه څــه ده مــنــی څــۀ ده
بــې د مســـتــو شـــوخــو جــونــو
دا نــيــمـــګـــړي دنـــيـــا څـــه ده
درتـــه وايـــم لــــويـــه خـــدايـــه
ســـتـــا نـــه پـــټـــه پـــنـــاه څـــۀ ده؟

قطعه

ژوند زما خاوري ايرې شـولاړم اورباندې سـتي شـوم
سـتا په مينه کښــې جانانه تهمتي شــوم تهمتي شــو

دا چې تاته په سـجدو شـوم خلقو چغې کړې کافر دے
ما وې چپ شــئ ناپو هانو جنتي شــوم جنتي شــوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پرهر د مات زړګي مې ژړېدو کښې راته او خاندل
تا چې د سرو سترګو په ککو کښې راته وخاندل

جوړه ترې د حسن یوه نوې ننداره شوله
ساقي چې د ماښام په رنګینو کښې راته وخاندل

زړګي مې کړې رخصت د انتظار لمحې په مینه
وصال چې د هجران په تورو شپو کښې راته وخاندل

ګونګے چې مې ګلشن کښې په چغار خوشحاله ولید
لعل د امېدونو مړو ایرو کښې راته وخاندل

الیاس! نه د ستم هغه زړې خبرې هېرې شوې
ګل چې د ازغو سره میرو کښې راته وخاندل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیلۍ

دا د کوم اړخ نه راغله

بې خبره په مستۍ

چې د پېغلو د سرونو

لوپټې ئې په هوا کړې

دا ظالمه ستمګره

دا د مینې بې خبره

بیا راغلې ده چې وران کړي

د معصومو مرغو جالې

بیا راغلې ده چې وران کړي

ښائستونه د باغونو

نرمې پاڼې د ګلونو

نو! څنګه غلې شم ملګرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه چې پاتې شم ربه

د سیلۍ په ناکړدو

چې ظلم روا وګڼي

او مینه نۀ پېژني

نو درته وائم ربه

دا سې سیلۍ باندې طوفان راولې

هائیکو

د عبث سوچ په دائره کښې بند یو
دنیا سپوږمۍ کښې ځانله ژوند ګوري
مونږ په یاګانو باندې بحث کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

بې لوظه بې پښتو ده او بې ننګه خو!
دا مې خوښه شوې ده لا څنګه خو !

ما هم ځان د اور په لمبو وسېزو
ستا پرې نۀ یخیږي خوا پتنګه خو!

ما سره چې ئې مینه بې حسابه وي
خبر دے که نرۍ وي دنګه دنګه خو!

سترګو نه دې زار شمه ننګیالې دي
دوي به قتلول زړونه بې جنګه خو!

مخکښې شۀ الیاسه کښې چا به لمسولے وي
پاتې ده لیلیٰ ګورے د ډنګه خو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

تپوس

خدایه ستا ورکړه ده زۀ څۀ اووایم

د خان بچے دې جنتي پیدا کړو

سرئې په کاڼو شا مدام لګي

د خوار بچے دې لعنتي پیدا کړو

ستا د غټانو دا غټ ښتي بچي

لکه ببلو د مور په غېږه کښې

د زر روپو شوده د ورځې ښکي

بل خوا شېرو چې په وړو چاچو

تور سرې مور له په جورابو باندې

د ورځې درې څلور روپۍ اوګټي

نو زړه ته مې راشي چي تپوس وکړمه

د خان بچے ولي په سوري ناست دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

او دا غریب ولي غرمو ته سوزي

بل خوا ژړا راشي په دے خبره

د ببلو سپے ولي د سرو لوښي کښې

د خوار شېرو په غوښو شخوند وهي

زه چي دا حال په سترګو وینمه نو

د وخت غټانو نه مي کرکه اوشي

ځکه چې دوي هډو انصاف نه کوي

نو که اجازت وي يو تپوس کؤمه

د کائنات خالقه وایه راته

د خوارو دا حال به بدل شي چرته

کنه هم دوي به همیشه دا سې وي ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په سر ببر څېري ګرېوان به نۀ یم
ته چې راګورې نو حېران به نۀ یم

که مې د غېرو سپرلے وران نۀ کړو
ګرېوان مې وشلوئ خزان به نۀ یم

د وطن ښارې که مې ګل نۀ کړې
سترګې مې اوباسئ باران به نۀ یم

که د باطل د سترګو خس نۀ شومه
کافر مې ګڼئ مسلمان به نۀ یم

ستا په الفت که ځان قربان مې نۀ کړو
الیاس قسم خورمه انسان به نۀ یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندره

ستا په تکل کښې به تر مرګه پورې ژاړمه زهٔ
عشق به دې غواړمه زهٔ، د زړګي سره

که تللې تللې دواړه یاره
چرته د ژوند په نیمه لاره
خپلې سلګۍ به درته شمارمه زهٔ
عشق به دې غواړمه زهٔ، د زړګي سره

که تهٔ راځې راځې نو راشه
راشه دلبره په خندا شهٔ
لارې کوڅې به درته څارمه زهٔ
عشق به دې غواړمه زهٔ، د زړګي سره

په سترګو سترګو کښې خمار شهٔ
ما وې مېلمهٔ ئې لږ ایسار شهٔ
راته ئې چغې کړلې لاړمه زهٔ
عشق به دې غواړمه زهٔ د زړګي سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلیه

خبر په نازونو او ادا راشه
سپرلیه راشه یو ځل بیا راشه

په کښي هر ګل چي خندېدلے وینم
د زړۀ په کور مي د اشنا راشه

ستا دي په خپلو رنګینو قسم وي
پاتي چي نۀ شي خامخا راشه

خوشي صحرا کښي د ګلونو خاطر
په شاړو کندو او بېدیا راشه

خزان خو ډېر دے ژړولے الیاس!
تۀ ورته خبر دے په خندا راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خندا ئې د سرو شونډو پرونۍ مې یاده شوې ده
هغه د خیالونو لېونۍ مې یاده شوې ده

شپه د انتظار وه خو مزه هم په کښې ډېره وه
ادا ئې د سرو سترګو بېګانۍ مې یاده شوې ده

ګرځې مې خیالونو کښې والله چې مې هېرېږي نۀ
په خپل حسن مغروره ښاپېرۍ مې یاده شوې ده

ساقي ستا د نیمګړي جام سرور مې نۀ خو ښیږي
نشه د خپلې مستې شان ځوانۍ مې یاده شوې ده

الیاس! چې تا د زلفو سره خیال کښې لوبولے وو
بیا جوړې نن هغه زولنۍ مې یاده شوې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نمر سپوږمۍ کړه په ځلا مې کړه خدایه
دے تیارو لره رڼا مې کړه خدایه

که د بل چا نوم په خله مې واخستلو
درته وائم چې رسوا مې کړه خدایه

چې د یار په تلي پرېوځمه بې خوده
یو قطره بس د حنا مې کړه خدایه

چې بدله د حسېن واخلم د یزید نه
نر سپاهي د کربلا مې کړه خدایه

د باطل سترګو له سور د اور بڅرے
تورو تیارو کښې د عقبٰي مې کړه خدایه

چې ترې رېږه شوکؤم د حق دپاره
د فرعون غېږ له موسيٰ مې کړه خدایه

که وختونه د ژړا راباندې راغله
الیاس ! وائي په خندا مې کړه خدایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راواچوه چې شـــل شـــي ګـلـه بيـا پـه دې خبره
شـــين شـــو د خنـدا نـه مې اشـــنـا پـه دې خبره

مينـه عبـادت کـښـــې حســـاب شـــوې د ازلـه ده
زړۀ رانـه تـا وړے بـس والله پـه دې خـبـره

مـا وې تـۀ بـه شـــنـۀ شـــې د خـنـدا نـه راتـه ګلې
تـا بـه راتـه وئـيـلـه بې وفـا پـه دې خـبـره

څوک ئې ډېر زيات خوښ دے مونږه دواړو کـښـــې
راځـه چې خبر دے شـــرط کېږدو ملا پـه دې خبره

مـا وې د هر چا ســـره مينـه ښـــۀ ده مينـه ښـــۀ ده
تـا بـه هـم کـولـه مـې خـنـدا پـه دې خـبـره

الیـاس ! تـه د یـار مينـه نصـــيب شـــوې ده ملګرو
اور اخـلـي قســـم دے چې دنـيـا پـه دې خـبـره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په پۍ مخې دلربا باندې مئين شوم
لېونے يم په سودا باندې مئين شوم

دا خندا پسې ژړا وي دا متل دے
نو بيا څۀ له په خندا باندې مئين شوم

چې اقرار کښې دې انکار کولو ياره
ستا په دې يوه ادا باندې مئين شوم

چې بار بار په کښې پښتو ستائي ملګرو
په شعرونو د حمزهٰ باندې مئين شوم

زۀ الياس! د خپله ځانه ګيله مند يم
چې له تا شان بې وفا باندې مئين شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

(هائیکو نما نظم)

چې اوازه د بې ننګۍ یې راغله
ورسره زوړ تعلق مې پرېښودلو
په یو هندو بټ خیله نه ورانیده

په راه راست یې خلق نه پوهیده
دا ځل په هر چا کښې شعور راغلے
ستا په وحشت درشخیله نه ورانیده

په دوه روپو دي خپل ایمان خرڅ کړو
که د ضمیر سودا دي نه وه کړې
پګړۍ به ستا شاه خیله نه ورانیده

دا چې یو بل پسې لګیا یو مونږه
دے کښې ضرور به دچا ګوته وه
صفونه بې د تیله نه ورانیده

۲۲ جنوري۲۰۲۳ -- دمام

(c) ketabton.com: The Digital Library

راز (ازاد نظم)

لکه لعل چې پټ مسکن کړي
د کمر غېږ کښې د ننه
داسې تا په سل پردو کښې
ځان رانغښتے دے دلبره
کله یو ځاځکے د نور شے
کله ساز نغمه سندره
کله خپل رازونه واړه
په یو دم کښې ټول افشان کړے
کله ګل ته غسل ورکړے
د سحر په پاکه پرخه
کله تکه توره شپه کښې
د سپوږمۍ رڼا خوره کړے
د دے هر څه باوجود هم
که زه وایم چې جانانه
زه تا نه پیژنم اورے
نو ریښتیا خبره دا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان مې نه دے پېژندلے
ګنې ولې به لګیا ووم
خدایه پوهه مې په ځان کړے
چې مستي شم او سرور شم
چې جنون شم یو ارمان شم
بس چې مینه شم وفا شم
لویه خدایه لویه خدایه
بس چې ستا شم
بس چې ستا شم

پراناګووا - برازیل ۲۰۰۷

د اختر په راتګ

یه د مابنام تیارو غرور مهٔ کوئ
یو نوے جوش نوے سحر به راځي
دا څو د غم ورځې به هم تیرې شي
د خوشحالۍ نه ډک اختر به راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ژوند له په اسباب به غزل نه وایم
نور داسی بېتاب به غزل نه وایم

وائې راته وژنم دي څه مه وایه
څنګ په اضطراب به غزل نه وایم

ویمه که جناب پرې خفه کېږي نو
خیر دے په جناب به غزل نه وایم

روغه د قاتل سره مې شوې ده
بس په انقلاب به غزل نه وایم

دے مې د مرضۍ سندرې نه وائې
نور په دے رباب به غزل نه وایم

بې وخته حسرتونو بوډا کړے یم
اوس دې په شباب به غزل نه وایم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زیرے د اختر راباندې ته کوے
هلاله په مهتاب به غزل نه وایم

زمونږه یې خاورین کورونه وړي دي
چرته په سیلاب به غزل نه وایم

ښار مې نقاب پوشو لوټې لوټې کړو
خدایګو په نقاب به غزل نه وایم

روښانه سباؤن پکښې روښان نه دے
دهوکه ده په سراب به غزل نه وایم

تا پرې ساده خلق ترهه کړ کړله
امیرصیب په ثواب به غزل نه وایم

یار دې د چکوال سره ملګرے شو
الیاسه په خوشاب به غزل نه وایم

۲۵ مئ ۲۰۲۳ دمام

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خپله خاوره خپل اختیار لاسو له ورشي
ځان چي اوپيژني وار لاسو له ورشي

د میرېې په رنګ وزرې پوري وشې
د کم اصلو چې اختیار لاسو له ورشي

ګلستان غوندې وطن پکښې کنډر شې
د کم عقلو چې سرکار لاسو له ورشي

شخوند وهي چي د غریب سړي په غوښو
دا ظالم دي د زردار لاسو له ورشي

په فریب یې ګډوي د ځان د پاره
بس پاړو له چي یو مار لاسو له ورشي

پند تري واخلي دومره لویه ګټه اوکړي
ادب خوښو له چي زیار لاسو له ورشي

لوئ الله به یې بخښې دا یې باور دے
که الیاس یې ګناهنګار لاسو له ورشي

۲۸ مئی ۲۰۲۳ دمام

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ځې په نیمې شپې باندې ځنګه ځنګه چل اوشو
ما شان بې اسرې باندې ځنګه ځنګه چل اوشو

خړه شوله ځان پکښې د ځان په رنګې نه وینم
دا په ائینې باندې ځنګه ځنګه چل اوشو

ژوند ته پکښې نه پرېږدې ساده او پښتانه خلق
دا په زمانې باندې ځنګه ځنګه چل اوشو

ځان پکښې یادې خالې د ځان پکښې صفت کوې
ستا په ترانې باندې ځنګه ځنګه چل اوشو

اوس د راتلو ګمان دې زړه ته هډو نه راوالم
دا دې په وعدې باندې ځنګه ځنګه چل اوشو

موده اوشوه چې خبر مو د یو بل نه دې اخستې
ستا په یارانې باندې ځنګه ځنګه چل اوشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د مات زړګي د رغیدو سندري نه وائې
ربابه په نغمې باندي ښنګه ښنګه چل اوشو

الیاس ته دي د زړه پټه خبره پکښې اوکړله
دا دي په بهانې باندي ښنګه ښنګه چل اوشو

۲ جون ۲۰۲۳ دمام

هائیکو

ښنګه به په دغه خاوره امن شي
دلته د غریب چي حق تلفي کیده
ډیرو ورته چینګه خوله نیولي وه

هائیکو

غرض مي دا وي چي پښتون بیدار شي
زه په پښتو کښې لیک ته هڅه اوکړم
بس خو یاګاني دي چي نه مي پریږدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هائیکو

ښکاري حق پرست نه ئې
شل شل دي جوړ کړي دي
سم شلتالو نه وائې

هائیکو

دلته د قاضي په فیصلو کښې هم
قتل د انصاف کیږي په جار باندي
نو دلته زلزله به په مونږ نه راځي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

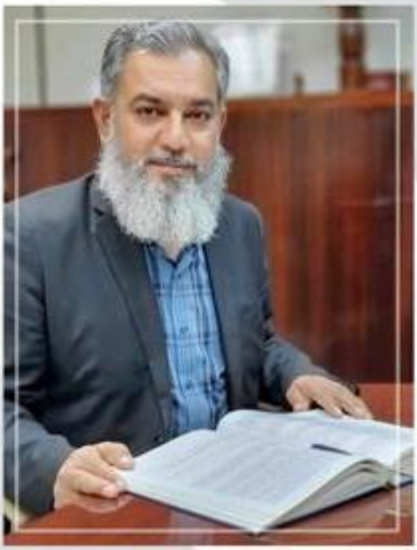

زه یې د اولس د زړهٔ سلطان کړمه
خوي راله یزدان داسې راکړے دے

الیاس د وخت جابرته نبغ ولاړ یمه
فکر راله توان داسې راکړے دے

محمدالیاس

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library